Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 5/6- 12/6/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: Τουρκία

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

ΤΟΠΙΚΑ

Κυπριακό: δοκιμαστικές πτήσεις

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, Χρήστος Στυλιανίδης, δήλωσε ότι ο πρόεδρος Αναστασιάδης είχε προβεί σε διάφορες ενέργειες και κινήσεις, ώστε το δείπνο να μη συνδεθεί με προσπάθεια έναρξης της διαδικασίας για το κυπριακό και το πέτυχε.

Παράλληλα, δήλωσε ότι ο Πρόεδρος Αναστασιάδης κατέστησε απολύτως σαφές και έγινε αποδεκτό από όλους, ότι αυτή την περίοδο είναι επικεντρωμένος στα θέματα της οικονομίας και δεν μπορεί να ασχοληθεί όσο πρέπει με το κυπριακό

Το Κυπριακό ξεπρόβαλε για λίγες μέρες στα πρωτοσέλιδα και ξαφνικά, όπως ήλθε εξαφανίστηκε… Το δείπνο Αναστασιάδη - Έρογλου την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές έχει ήδη ξεχαστεί. Είναι κάτι σαν ξαφνικός θάνατος. Το ότι ο ίδιος ο πρόεδρος ζήτησε να μη δοθεί υπερβολική σημασία ίσως έχει διαδραματίσει ένα ρόλο. Ο πιο σημαντικός, όμως, πιθανόν λόγος είναι η αβεβαιότητα για το πώς θα εξελιχθεί το πλαίσιο και η διαδικασία των συνομιλιών.

Πάντως, στο δεκαήμερο που προηγήθηκε του δείπνου, παρακολουθήσαμε μια μικρή πρόβα αναπαραγωγής του κλασσικού παιγνιδιού της απόρριψης με έμφαση σε τρία σημεία.

Το πρώτο αφορά στην υπόσκαψη του Ντάουνερ, που θεωρείται ιδιοτελής και φιλότουρκος. Είναι ένα δοκιμασμένο παιγνίδι, που εκτόπισε ή διέβαλε με

αποτελεσματικότητα όλους τους αντιπροσώπους του ΓΓ του ΟΗΕ. Είναι ένας εύκολος τρόπος πρόκλησης καθυστέρησης στις συνομιλίες. Στη φωτιά έριξε λάδι και ο Νίκος Αναστασιάδης, που έκρυψε πίσω από τους χειρισμούς του Ντάουνερ τη μικρή παραπλάνηση, που επιχείρησε σχετικά με την ημερομηνία παραλαβής του εγγράφου των συγκλίσεων. Εν τω μεταξύ πρόκειται για ένα παιγνίδι που παίχτηκε μάλλον, λόγω κεκτημένης ταχύτητας από τα απορριπτικά μίντια σε άσχετο τόπο και χρόνο μιας και ήδη η ελληνοκυπριακή πλευρά δήλωσε ότι οι συνομιλίες δεν αρχίζουν πριν το φθινόπωρο.

Το δεύτερο σημείο αφορούσε στο αν το δείπνο θα ήταν πολιτικού ή κοινωνικού περιεχομένου. Μετά από την «δυναμική» αντίδραση των μίντια που οδήγησαν και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να ζητήσει «κοινωνικό δείπνο», το δείπνο έγινε κοινωνικό. Φυσικά, είναι δύσκολο να υποθέσει κανείς ότι άλλαξε κάτι επί της ουσίας στη συνάντηση αυτή, η οποία ήταν, ουσιαστικά, μια ανάληψη ευθύνης ότι οι συνομιλίες θα αρχίσουν αργότερα.

Το τρίτο σημείο αφορά στο να μην γίνουν δεκτές οι λεγόμενες απλόχερες προσφορές του Χριστόφια, που έτσι κι αλλιώς δεν περιλαμβάνονταν στις συγκλίσεις που κατέγραψε ο Ντάουνερ. Αναφορικά με το θέμα αυτό ο κ. Αναστασιάδης δήλωσε πως θα το καταθέσει στο Εθνικό Συμβούλιο.

Το όλο σκηνικό αναφορικά και με τα τρία σημεία που έχουν πιο πάνω αναφερθεί, είναι μια μίνι αναπαραγωγή του παιγνιδιού που προηγήθηκε των δημοψηφισμάτων με στόχο να καταστραφεί στη γένεση της η οποιαδήποτε προσδοκία για λύση.

Οι φωνές που θα στήριζαν μια προσπάθεια λύσης, ήταν λίγες. Στο δελτίο της περασμένης βδομάδας είχαμε προβάλει το σαρκαστικό σχόλιο του Ανδρέα Παράσχου. Από τις τελευταίες μέρες κρατάμε δύο αναλυτικά κείμενα υποστήριξης σε λύση μέσω συνομιλιών: ένα του Τουμάζου Τσελεπή στη Χαραυγή και μια συνέντευξη του Νιαζί Κιζιλγιουρέκ στο Φιλελεύθερο.

Ωστόσο, στις λίγες μέρες που «επέστρεψε» το Κυπριακό, είδαμε το Πολίτη να εστιάζει σε θέματα που υποδεικνύουν ότι οι συνομιλίες έχουν μέλλον. Το κυριακάτικο πρωτοσέλιδο προέβαλε το θέμα της τράμπας του Βαρωσιού με το αεροδρόμιο της Τύμπου. Εδώ, προβάλλεται και κάποια δυνατότητα παρεμβολής της Ε.Ε μέσω Φούλε. Προβάλλονται παράλληλα κάποια ονόματα πιθανών διαπραγματευτών μιας και οι συνομιλίες θα γίνονται μέσω ειδικών αντιπροσώπων.

Ένα άλλο θέμα που αφορά στο Κυπριακό και σχολιάστηκε για λίγο μέχρι νεωτέρας, είναι η είδηση ότι οι Ελληνοκύπριοι που κατέφυγαν στην Επιτροπή Αποζημιώσεων στα κατεχόμενα ξεπέρασαν τις 5.000. Ο Γιαννάκης Ομήρου παρουσιάστηκε πανικοβλημένος: «ο κίνδυνος το Κυπριακό να λυθεί επί του εδάφους, συνεπεία της πώλησης ε/κ περιουσιών στην Τουρκία, είναι ορατός», επεσήμανε. Αυτό ήταν κι ένα σημείο, που έστω και τυχαία, παραπέμπει στις αλλαγές που έγιναν από το 2004. Οι αλλαγές έχουν να κάνουν βέβαια και με την ευρύτερη περιοχή, τα αέρια και την οικονομική κρίση. Οι διαδηλώσεις στην Τουρκία μπορεί να είναι η κορωνίδα των αλλαγών, που διαφοροποιούν το πλαίσιο λειτουργίας του κυπριακού προβλήματος.

Κάνει πλάτες στο κ. Χάσικο ο Φιλελεύθερος; Από το ενοίκιο, στους διορισμούς των αδελφότεκνων της κ. Άντρης και των «γνωστών» των υπουργών

Την περασμένη βδομάδα, είχαμε αποκαλυπτικές στιγμές για το καθεστώς διαπλοκής, που προσπαθεί να επιβάλει ο κ. Χάσικος. Είναι σαφές ότι ένα δίκτυο στο Φιλελεύθερο, του προσφέρει συγκάλυψη και μάλλον τους διαρρέει τρόπους για να μετατοπίζουν την έμφαση. Αυτή η πρακτική θα πρέπει να ενταχθεί στις πληροφορίες ότι πέρα από τους τέσσερις υπεύθυνους για τη δημοσιογραφική εικόνα στο προεδρικό, φαίνεται ότι ο κ. Χάσικος λειτουργεί και δικό του δίκτυο. Ήδη, η Αλήθεια είχε εκφράσει τη δυσφορία της για τους "προεδρικούς ανταποκριτές" - σε σχέση με το φιάσκο του έγγραφου Ντάουνερ - ενώ η εξέλιξη των αποκαλύψεων για το ρουσφέτι ήταν χαρακτηριστική.

Το ρουσφέτι των υπουργών: ο Φιλελεύθερος κάνει τελικά μια αναφορά για άλλους, αλλά τηρεί μια εντυπωσιακή σιγή ιχθύος για τον Χάσικο

Η αποκάλυψη για το ότι ο κ. Χάσικος δεν είχε πρόθεση να εφαρμόσει στον εαυτό του τη μείωση των ενοικίων, που ζητούσε από άλλους ενοικιαστές στο Δημόσιο, δεν εμφανίστηκε στο Φιλελεύθερο. Ακόμα και κριτικά σχόλια από την αντιπολίτευση ή από την ΠΟΒΕΚ δεν φάνηκε να περνούν, έστω ως δηλώσεις με αναφορά σε ένα σημαντικό θέμα. Η ευαισθησία για το δημόσιο χρήμα της εφημερίδας, που μόλις το προηγούμενο Σάββατο ανησυχούσε γιατί είχαν διατεθεί σε άπορους, οι δωρεές ιδιωτών μέσα από τα ταμείο αλληλεγγύης, ξαφνικά, εξαφανίστηκε. Την Τρίτη, η Χαραυγή είχε δύο σχετικές ειδήσεις στο πρωτοσέλιδο – αναφορά για «παράτυπη πρόσληψη στο υπουργείο εργασίας» και «θέμα δεοντολογίας» για το ζήτημα του ενοικίου του κ. Χάσικου. Την επομένη, ο Φιλελεύθερος αποφάσισε, τελικά, να δημοσιεύσει κάτι – αλλά απέφυγε, επιμελώς, και πάλι, το θέμα Χάσικου. Στο πρωτοσέλιδο άρθρο του κ. Χατζηστυλιανού υπήρχε αναφορά σε «κομματικούς στα υπουργικά γραφεία». Ενώ γινόταν αναφορά και στους Ι. Νικολάου και Χ. Γεωργιάδη, η εστίαση ήταν στην κ. Αιμιλιανίδου και στον κ. Πετρίδη. Οι Νικολάου και Γεωργιάδης απαλλάσσονταν κάπως, γιατί οι δικές τους προσλήψεις/μετακινήσεις έγιναν από το

προσωπικό, που είχαν στη Βουλή. Αλλά, βέβαια, είναι άλλες οι συνθήκες εργοδότησης στη Βουλή και άλλες στην κυβέρνηση. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση πάλι, ήταν έξτρα προσλήψεις σε μια εποχή που η κυβέρνηση ακολουθεί τη γραμμή "μηδενικές προσλήψεις", υποτίθεται, και περικοπές εξόδων. Είναι αξιοσημείωτο, επίσης, ότι ο κ. Χατζηστυλιανού δεν άγγιξε καν το θέμα των δημοσιογράφων του προεδρικού. Η λογική του ότι αυτοί οι σύμβουλοι μπορεί να λειτουργούν για την προσωπική προβολή ενός ατόμου, αντί για πρόσφορα δημόσιας υπηρεσίας δεν υπήρχε στην όλη παρουσίαση. Προφανώς, εκεί υπάρχει και μέλος του δικτύου του κ. Χάσικου, ο κ. Π. Χαραλάμπους, και έτσι ενώ ο Μ. Δρουσιώτης είναι εύκολος στόχος για την απορριπτική αρχισυνταξία, αυτό δεν ισχύει για τον (τέως;) συνεργάτη του κ. Χάσικου, που ορθογραφούσε μάλιστα στο Φιλελεύθερο μέχρι την μετακίνηση του στο Προεδρικό. Άλλωστε, ο Καλλινίκου αυτήν την οπτική εκφράζει.

Από εκεί και πέρα, όντως οι προσλήψεις της Αιμιλιανίδου και του Πετρίδη ήταν κραυγαλέες. Η υπουργός προσέλαβε ένα άτομο από την ηγεσία της ΝΕΔΗΣΥ ως σύμβουλο, ενώ ο υπουργός περιβάλλοντος προσέλαβε εργολάβο ως σύμβουλο!

Όταν κανονιζεται η αδελφότεκνη της κ. Άντρης;… και πάλι ο κ. Χάσικος – και νέες ανάγκες για μετατόπιση θέματος

Την Πέμπτη, οι τόνοι έπεσαν κάπως, αφού η σύσκεψη των αρχηγών αποφάσισε να μην κληθεί ο Δ. Χριστόφιας στην κοινοβουλευτική επιτροπή θεσμών για το ταμείο αλληλεγγύης – όπως υπέδειξε το ΑΚΕΛ υπήρχε και νομικό ζήτημα, αφού ήταν δωρεές ιδιωτών, αλλά, όπως παρατηρήθηκε γενικότερα, μια τέτοια κίνηση θα σήμαινε όχι απλώς παραβίαση θεσμών, αλλά και κλήση άλλων νυν και τέως προέδρων για την μη καταγραφή δωρεών, δώρων ή παροχών.

Την Παρασκευή, η Χαραυγή είχε μια νέα αποκάλυψη. Υπήρχε, ήδη, ως θέμα στο ίντερνετ και τέθηκε και θεσμικά από το κόμμα της αντιπολίτευσης: ο κ. Παστελλάς, ο οποίος διορίστηκε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού φαίνεται ότι είχε το ιδιαίτερο προσόν να είναι σύζυγος της αδελφότεκνης της γυναίκας του προέδρου. Και σύμφωνα με το δημοσίευμα, το οποίο δεν διαψεύστηκε, και η ίδια αδελφότεκνη είχε προνομιακή μεταχείριση – αποσπάστηκε από τη βουλή στο γραφείο του Υπουργού Εσωτερικών, Σ. Χάσικου.

Στο δημοσίευμα αναφέρονταν και άλλες ανάλογες κινήσεις και βολέματα – όπως τις μετακινήσεις κουμπάρου και ακόμα δύο στελεχών από το εσωκομματικό επιτελείο του κ. Κενεβέζου στο Υπουργείο Παιδείας.

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ‘τα μάσησε’, αλλά επιβεβαίωσε ότι οι προσλήψεις και οι μετακινήσεις έγιναν – και φυσικά, δεν μπορούσε να εξηγήσει την εκπληκτική

σύμπτωση των μετακινήσεων ενός ζευγαριού σε τόσο σύντομο διάστημα σε δημόσιες θέσεις.

Όμως, ο Φιλελεύθερος δεν είδε τίποτα. Και έτσι, ενώ είχε αναφορά, έστω στους άλλους υπουργούς την Τετάρτη, το Σάββατο, δεν ανέφερε λέξη, ούτε για τους συγγενείς της κ. Άντρης, ούτε για την μετακίνηση στο γραφείο του κ. Χάσικου.

Όταν ο Χατζηστυλιανού στο Φιλελεύθερο πήρε ένα κατάλογο χορηγιών, φαίνεται οτι οι οδηγίες του απαγόρευαν να διαβάζει – και έτσι το Μέλαθρο ΕΟΚΑ και ο Διγενής Μόρφου έγιναν αριστερές οργανώσεις και σωματεία

Ήταν φανερό, ότι ο Φιλελεύθερος δεν θα κακοφάνιζε τον Υπουργό Εσωτερικών. Και προφανώς, ως ανταμοιβή και «σκονάκι» καθοδήγησης για αλλαγή θέματος, «ξαφνικά», ο Φιλελεύθερος βρέθηκε με ένα ψευδογεγονός, το οποίο ανέλαβε να προώθησε ο πιστός κ. Χατζηστυλιανού, αλλά και ο διευθυντής σύνταξης ο Α. Μιχαηλίδης. Στην έκδοση του Σαββάτου, όπου λογοκρίνονταν οι αναφορές στην αδελφότεκνη, υπήρχε πρωτοσέλιδο μια νέα λίστα μετατόπισης. Αυτή τη φορά, ήταν λίστα χορηγιών σε διάφορους οργανισμούς. Το άγχος για να κατευθυνθεί η έμφαση και να κατασκευαστεί υστερία, ήταν εμφανές στην πρωτοσέλιδη αναφορά του κ. Χατζηστυλιανού, όπου ως κομματικό όργανο εστίαζε σε χορηγίες στην Ομόνοια, το ΣΥΚΑΛΥ και την ΕΔΟΝ, - παραβλέποντας βολικά ότι δεν βόλευε την αποστολή. Ίσως να του ξέφυγε του κ. Χατζηστυλιανού, αλλά η δημοσίευση φωτογραφίας έδειχνε ξεκάθαρα και την παραπλάνηση και την αστεία δημοσιογραφία, που υιοθετεί πλέον στο δίκτυο Χάσικου. Στη λίστα υπήρχε και δωρεά για το Μέλαθρο της ΕΟΚΑ, και για τους προσκόπους και για δεξιά σωματεία – ο Διγενής Μόρφου λ.χ. πήρε περισσότερα χρήματα από την Ομόνοια.

Τα δίκτυα της διαπλοκής

Η συγκάλυψη του Χάσικου και η προνομιακή προβολή του συνεχίστηκε και την Κυριακή. Έτσι, ενώ είχε δημοσιευτεί η πρόθεσή του να κάνει έρευνα για την αγοραπωλησία γης από τ/κ, η πρόκληση από τους Συλικιώτη και Κιττή να δημοσιοποιήσει τα στοιχεία συγκαλύφθηκε από το Φιλελεύθερο. Όπως και έμμεση απειλή Κιττή να εύχεται ο κ. Χάσικος να μην ανοίξει το στόμα του', ο επικεφαλής της CYTA. Στις 30/5, υπήρχε πρωτοσέλιδη αναφορά στις «έρευνες» του κ. Χάσικου, ενώ η «αντίδραση» του κ. Συλικιώτη περιορίστηκε μόνο στις εσωτερικές σελίδες – ενώ του κ. Κιττή[1] λογοκρίθηκε από το δημοσιογράφο Π. Θεοχαρίδη. Και έτσι, η καταγγελία ότι ο κ. Χάσικος άνοιξε το θέμα, γιατί ευνοούσε άλλον ιδιοκτήτη γης, πέρασε χωρίς κάλυψη. Θα πρέπει να είναι κάποιος ιδιαίτερα ευκολόπιστος για να μην δει ότι ο Φιλελεύθερος προσφέρει υπηρεσίες στον κ. Χάσικο. Το αντίτιμο δεν είναι, ακόμα, σαφές – αν είναι προσωπικό σε άτομα ενός δίκτυο ή αν εμπλέκονται ευρύτερα συμφέροντα. Διότι υπάρχουν και οι καταγγέλλεις ότι ο δημοσιογράφος, πίσω από το θέμα της ΡΑΕΚ, που οδήγησε στην παραίτηση Ιωάννου, ήταν δημοσιογράφος του Φιλελευθέρου – και είναι, φαίνεται, από τα στοχευμένα δημοσιεύματα ότι λειτουργεί ένα είδος δικτύου δαιμονοποίησης της ΑΗΚ στην εφημερίδα, που φυσικά ευνοεί τους διαμεσολαβητές, που θέλουν να προωθήσουν ιδιωτικές εταιρείες παραγωγής ενέργειας.

Είναι ενδεχόμενο ότι ο κ. Χάσικος βιώνει τη παρουσία του στο υπουργείο, ως μηχανισμό διεύρυνσης των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων και σε αυτόν τον τομέα, μάλλον έχει βρει και σχετικούς σύμμαχους σε άλλα ΜΜΕ. Παντως, η σταθερή διαρροή ειδήσεων του Υπουργού Εσωτερικών προς την εφημερίδα του και το Φιλελεύθερο ταυτόχρονα, εμφανώς, δείχνει ότι μάλλον λειτουργεί και ως παράλληλο κέντρο εξουσίας. Το άλλο κέντρο διαρροών της εξουσίας είναι, φυσικά, ο Πολίτης, ο οποίος είναι σαφώς αποστασιοποιημένος από το Χάσικο – τουλάχιστον, σε αυτό το στάδιο.

Η πιο γραφική, μέχρι τώρα στιγμή, ήταν τη Δευτέρα, 3 Ιουνίου όταν ο Φιλελεύθερος είχε εκδοτικό σχόλιο για το «σπάταλο κράτος», όπου εστίαζε στα ενοίκια. Τόσο άγχος και **ούτε μια λέξη για τον κ. Χάσικο και την απόφασή του να μην μειώσει το δικό του ενοίκιο.** Όλοι οι άλλοι, πλην Χάσικου ή κάτι θέλει να πει η

[1] LiveNews - Στάθης Κιττής: «Άτε να μην πω πράματα του Χάσικου που δεν θα του αρέσουν» www.livenews.com.cy

εφημερίδα, αλλά φοβάται να πει το σκάνδαλο με το όνομά του; Η κωμική σκηνή ολοκληρώνεται με σχόλιο στη σελίδα 7 με τίτλο: «Μπράβο στον κ. Χάσικο». Τα συγχαρητήρια, διότι, λέει δεν «άφησε σκιά για τον εαυτό του» στην παροχή αδειών για γρι – γρι. Και για το ενοίκιο, βέβαια η σκιά φαίνεται απόλυτα βολική στο σχολιογράφο.

Οι δικαστικές διαμάχες με το Βγενόπουλο ξεκίνησαν, ενώ στην επιτροπή του κ. Πική προσπαθούν ακόμα να αποφασίσουν από πού ερχονται οι μισθοι και οι συντάξεις που απολαμβάνουν οι δικαστές

Στο μέτωπο των τραπεζών και του κατασκευασμένου άγχους για την Τράπεζα Κύπρου φαίνεται να βρέθηκε, για την ώρα, συμβιβασμός: αποφασίστηκε ο διορισμός ενός Έλληνα, του κ. Σορώτου, για ένα τρίμηνο, μέχρι να οριστικοποιηθεί η νέα κεφαλαιακή βάση. Το μυστικό σημείο της διαμάχης φαίνεται να ήταν η επιθυμία της κυβέρνησης να αποδοθεί και πάλι η τράπεζα στα παλιά κυκλώματα και η επιμονή της κεντρικής - μάλλον με τη στήριξη της τρόικα, αλλά και των ξένων καταθετών - ότι θα ήταν καλύτερα να αναλάβανε κάποιος που δεν είναι εμπλεκόμενος στα κυκλώματα των τζακιών της Λευκωσίας.

Στα δικαστήρια για τα δάνεια με το Βγενόπουλο, ενώ τα τζάκια της Τράπεζας Κύπρου προσπαθούν να αποκτήσουν έλεγχο στη διαδικασία

Στο πεδίο των συζητήσεων για την κρίση, η πιο αποφασιστική κίνηση έγινε από τη διαχειρίστρια της Λαϊκής, η οποία εξασφάλισε διάταγμα παγοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του κ. Βγενόπουλου και των συνεργατών του. Το επίμαχο σημείο, όπως φαίνεται από τα δημοσιεύματα είναι όντως η διαδικασία παροχής δανείων. Η εστίαση στο κ. Βγενόπουλο είναι, βέβαια, σύμπτωμα του ευρύτερου προβλήματος που δημιουργήθηκε με την Εγνατίας το 2011. Όμως, σαφώς, η δικαστική απόφαση δείχνει πια ότι τα κυπριακά δικαστικά σκάνδαλα θα είναι στην επικαιρότητα για χρόνια – ήδη, υπάρχουν δικαστικές υποθέσεις και από τους κατόχους αξιογραφων. Ο ίδιος ο κ. Βγενόπουλος υπέδειξε ότι το θέμα θα συνεχιστεί στα δικαστήρια. Ο τίτλος του Φιλελευθέρου ήταν εκφραστικός - να αναγνωριστεί μεν το τραπεζιτικό πρόβλημα, αλλά να περιοριστεί στη Λαϊκή: «Σκληρή μάχη με Βγενόπουλο» και στο υπότιτλο πληροφορούσε το κοινό ότι τα «διατάγματα» ήταν «παγκόσμιας εμβέλειας», σύμφωνα με τον Ι. Νικολάου. Οπότε, η Λαϊκή μπορεί να

γίνει χώρος παραδοχής ότι οι τράπεζες οδήγησαν στην κρίση – φτάνει, βέβαια, οι ένοχοι να είναι ξένο κεφάλαιο.

Αξίζει, όμως, να αναφερθεί συγκριτικά και ένα σχόλιο της Καθημερινής για τις φήμες και τις εσωτερικές διαδικασίες την Τράπεζα Κύπρου – φαίνεται πως τα εσωτερικά κυκλώματα δεν παραιτούνται εύκολα:
«*Ήταν λέει treasurer επί εποχής Ανδρέα Ηλιάδη στην Τράπεζα Κύπρου. Ήταν δηλαδή επικεφαλής του τμήματος που αγόρασε τα ελληνικά ομόλογα. (ο Καρυδάς έλεγε τα αγόρασαν για κέρδος, αλλά αυτός το αρνήθηκε, αφού πίστευε ότι το τμήμα του δεν θα έπρεπε να επιζητεί, όπως είπε, το κέρδος). Πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο ,που όταν ρωτήθηκε ποιός του έδωσε την οδηγία για να αγοράσει τα δισεκατομμύρια των ομολόγων είπε ότι δεν θυμόταν αν ήταν ο Ηλιάδης ή ο Καρυδάς). Πάντως, ομολόγησε ότι τέτοια οδηγία γραπτώς δεν πήρε, αν και η συνολική πράξη αφορούσε κάτι περισσότερο από το σύνολο των ίδιων κεφαλαίων της τράπεζας. Αυτό το πρόσωπο, λοιπόν, σύμφωνα με πηγή της στήλης που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, την περασμένη Τρίτη το απόγευμα έτυχε της εύνοιας του διαχειριστή της Τράπεζας Κύπρου... έθεσε υπό του διάφορες υπηρεσίες. Ποιές; Άντε να σας πούμε μια, το Private Banking… το επίθετο είναι Πατσαλίδης*» Καθημερινή, σελ. 8 «Θα σωθεί η Τράπεζα Κύπρου;», στήλη Ιανός.
Είναι εμφανές ότι τα τζάκια της Τράπεζας Κύπρου έχουν αποδυθεί σε αγώνα ελέγχου και περιορισμού των πληροφοριών.

Κατέγραψαν, όμως, μια ακόμα αποτυχία μέχρι στιγμής. Στις αρχές της βδομάδας έγινε γνωστό ότι η Τρόικα δεν δεχόταν να αλλάξει το θεσμικό της «Αρχής Εξυγίανσης» μέσα από νομοσχέδια που προωθεί ο ΔΗΣΥ για να μπορούν οι μεγαλομέτοχοι, μέσω του Υπουργείου Οικονομικών, να ελέγχουν και τη διαδικασία, αλλά και την Κεντρική Τράπεζα.

Και η επιτροπή αναζητεί τα έξοδα χωρίς να ρωτά για έσοδα: προσφέρει και θεάματα;

Σε αυτό το πλαίσιο, η επιτροπή γύρω από τον κ. Πική συνέχισε τις ακροάσεις με σαφώς μειωμένο ενδιαφέρον. Οι ερωτήσεις μοιάζουν, πια, να ετοιμάζονται από ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και μάλλον, εκθέτουν τους συμμετέχοντες ως άτομα με μονοδιάστατη έμφαση/προκατάληψη. Αυτήν τη βδομάδα, εμφανίστηκαν στην επιτροπή οι κ. Σταύρος Μιχαήλ - της διεύθυνσης προϋπολογισμού - και ο κ. Τρόκκος - προϊστάμενος της διεύθυνσης χρηματοδοτήσεων και επενδύσεων. Ο κ. Μιχαήλ είχε πρωτοσέλιδη αναφορά στο Φιλελεύθερο: «Ξοδεύαμε αβέρτα, η κυβέρνηση κώφευε». Ο ευφάνταστος τίτλος πήγαζε από τη θέση του κ. Μιχαήλ ότι έπρεπε να

περιοριστούν οι δαπάνες, όπως εισηγείτο. Σε αυτήν την περίπτωση, ωστόσο, δεν αναφερόταν αν ο κ. Πικής είχε ζητήσει - όπως σε προηγούμενες περιπτώσεις - συγκριτικές αναφορές για τα ανάλογα έξοδα σε άλλες χώρες της Ε.Ε. ή της ευρωζώνης. Ένας τέτοιος πίνακας, μαζί με αναφορές στο έλλειμμα και το δημόσιο χρέος, θα ήταν κατατοπιστικά για τη γενική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κ. Πικής, όμως, φάνηκε να ασχολείται με την επανάληψη, λες και είχε πρόθεση να προσφέρει τίτλους σε μερικά ΜΜΕ. Η ακόλουθη αναφορά έχει το αποκαλυπτικό της ενδιαφέρον:

«Ο κ. Μιχαήλ δήλωσε, επίσης, ότι για το 2010, η εισήγηση της Διεύθυνσης Προϋπολογισμού και Δημοσιοικονομικου Ελέγχου ήταν μηδενικές αυξήσεις στις δαπάνες και πάλι δεν εισακούστηκαν.«Άρα δεν υιοθετούνταν;» ρώτησε ο Πρόεδρος της Ερευνητικής.«Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε» ήταν η απάντηση του κ. Μιχαήλ.

Αυτή η στρατηγική ερωτήσεων, ωστόσο, φαίνεται, δυστυχώς, να επιβεβαιώνει την διατύπωση/γλωσσικό ολίσθημα, του κ. Καλλή για «σκονάκια» και «φροντιστήρια», από την αόρατη ομάδα εμπειρογνωμόνων. Διότι, ακόμα και αν υποθέσει κάποιος ότι τώρα γίνεται μόνο η συζήτηση - διότι περί αυτού πρόκειται - για τα δημόσια οικονομικά, η στάση του κ. Πική, ο οποίος αναφέρεται στις ανταποκρίσεις των ΜΜΕ, είναι τόσο μονομερής που μόνο ένας ιδεολόγος της άποψης, ότι μόνο οι περικοπές στις δημόσιες δαπάνες καθορίζουν το δημόσιο χρέος και το έλλειμμα. Ωστόσο, υπάρχουν και τα έσοδα σύμφωνα με την οικονομική ανάλυση, γενικά και ειδικά. Αλλά αυτή την πτυχή, οι εμπειρογνώμονες φαίνεται ότι έχουν αποκλείσει από τα φροντιστήρια οικονομικής θεωρίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ν. Παπαδόπουλος δεν κλήθηκε να εξηγήσει γιατί αρνήθηκε αύξηση των εσόδων – και δεν κλήθηκε και ο άλλος αρχιτέκτονας της μη φορολόγησης του πλούτου, ο κ. Αβέρωφ Νεοφύτου. Και φυσικά, δεν τέθηκε θέμα, γιατί περικόπηκαν έσοδα, όπως το Φ.Π.Α. για τα εστιατόρια, κλπ. Η διαπλοκή συμφερόντων, δεν είναι από τα ισχυρά σημεία των τέως δικαστών φαίνεται.

Η πρωτοσέλιδη λογοκρισία του κ. Τρόκκου και η προσπάθεια της διεύθυνσης του Φιλελευθέρου να εστιάσει στο Δημόσιο

Ο κ. Τρόκκος, αντίθετα, δεν είχε πρωτοσέλιδο στο Φιλελεύθερο, αν και στο οικονομικό τμήμα της εφημερίδας φαίνεται ότι κρίθηκε πιο σημαντικός από τον κ. Μιχαήλ, αφού του αφιερώθηκε η πρώτη σελίδα του οικονομικού - σε αντίθεση με την τρίτη για τον κ. Μιχαήλ. Αλλά, πώς θα μπορούσε να περάσει τέτοιος τίτλος από τον κ. Μιχαηλίδη; : «Στη μέγγενη η Κύπρος λόγω Ελλάδας. Πολλαπλάσια η ζημιά αν δεν γινόταν κούρεμα και η χώρα κατέρρεε.»

Ντε φάκτο, ο τίτλος απαντούσε στις δύο γραμμές ερωτήσεων του κ.Πική: γιατί βγήκαμε από τις αγορές το 2011 και αν μπορούσε η κυβέρνηση να αρνηθεί συμμετοχή στο ελληνικό κούρεμα. Μάλιστα, ο κ. Τρόκκος ανέφερε και την λογοκριμένη αλήθεια «οι δύο μεγάλες κυπριακές τράπεζες «δεν έδειξαν να διαφωνούν με την συμφωνία». Ήταν Σάββατο και προφανώς, τέτοιοι πρωτοσέλιδοι τίτλοι δεν βόλευαν. Έτσι και αλλιώς, ο κύριος τίτλος εστίαζε, ήδη, στις αγωγές κατά του Βγενόπουλου. Έπρεπε, όμως, να υπάρχει και προσπάθεια μετατόπισης και προς το... Χριστόφια. Έτσι, το Σάββατο, όταν λογοκρίθηκε πρωτοσέλιδα ο κ. Τρόκκος, ο κ. Χατζηστυλιανού μαζί με το διευθυντή σύνταξης, Α. Μιχαηλίδη προσπάθησαν να κατασκευάσουν ένα κλίμα «φταίνε τα έξοδα των προηγούμενων» με τη χρήση του αστείου κατάλογου των χορηγιών, όπου ο κ. Χατζηστυλιανού πρόβαλε τα αριστερά σωματεία/ οργανισμούς πρωτοσέλιδα, κάνοντας πως δεν βλέπει ότι ο Διγενής Μόρφου πήρε περισσότερα χρήματα από την Ομόνοια Λευκωσίας. Ο διευθυντής σύνταξης που επέλεξε, προφανώς, την πρωτοσέλιδη προβολή, είχε και δικό του εσωτερικό σχόλιο με τίτλο: «Και μετά ρωτάς γιατί φαλιρίσαμε;». Στο σχόλιο, δεν είδε τίποτα από τα δάνεια της Λαϊκής – το πρόβλημά του ήταν οι χορηγίες σε σωματεία. Δεν φαίνεται να πρόσεξε, επίσης, την παρουσία του Μελάθρου της ΕΟΚΑ στον κατάλογο. Ο στόχος ήταν, προφανώς, μια ευτελής προπαγανδιστική προσπάθεια μετατόπισης.

Το πρόβλημα της θέσης από όπου γίνονται οι ερωτήσεις: οι τέως δικαστές, ποσά εισοδήματα έχουν από το δημόσιο;

Είναι σαφές πια, ότι για τα προβλήματα και τα σκάνδαλα, που οδήγησαν την τραπεζιτική κρίση στο να εγκλωβίσει την κοινωνία, γίνονται αρκετές παράλληλες έρευνες και διαδικασίες. Πέρα από την επιτροπή που διόρισε η κυβέρνηση, υπάρχει η έρευνα στη βουλή, ενώ υπάρχουν, ήδη, δικαστικές διαδικασίες. Και υπάρχουν, ήδη, και τεκμηρίωμενες έρευνες – το να θεωρήσει κάποιος ότι η επιτροπή των τέως δικαστών, μπορεί να κάνει έρευνα ανάλογη της Alvarez and Marshal, είναι αστείο με βάση τα δεδομένα. **Σε αυτό το πλαίσιο, οι ίδιοι οι τέως δικαστές οφείλουν, σαφώς, να δημοσιοποιήσουν τα δικά τους εισοδήματα και την σταση τους απενταντι στις αυξησεις – αν λ.χ. τις επιδιωξαν:** διότι είναι δημόσιοι αξιωματούχοι και όταν ο κ. Μιχαήλ κατέθετε ότι δεν περιορίστηκαν, όσο ήθελε, οι δημόσιες δαπάνες, αφορούσαν και τους δικαστές – νυν και τέως. Οι δαπάνες και οι κοινωνικές παροχές δεν αφορούν μόνο τις χαμηλές συντάξεις και μισθούς. Στη μεγάλη αύξηση δημόσιων μισθών που έγινε το 2002, υπάρχει ειδική αναφορά στους δικαστές, στην παρουσίαση του θέματος από το Φιλελεύθερο στις 13/9/2013: «Έτσι φούσκωσε το κρατικό μισθολόγιο: οι αναβαθμίσεις κλιμάκων του 2002 εκτόξευσαν στα ύψη τις απολαβές των αξιωματούχων - υπαλλήλων». Σε ειδική στήλη, υπάρχει αναφορά στα ωφελήματα για «δικαστές και ΕΔΥ».

Και η ΜΟΚΑΣ επιμένει, ότι δεν τρέχει τίποτα: από τη δίκη Τσοχατζόπουλου μέχρι τα αμερικανικά δικαστήρια τρέχουν υποθέσεις ξεπλύματος στην Κύπρο…

«Δεν τρέχει τίποτε, μας είπε και πάλι η ΜΟΚΑΣ με την υπόθεση της Liberty Reserve. Οι 22 από τους 42 λογαριασμούς του κατηγορητηρίου προέρχονται από κυπριακές τράπεζες, αλλά δεν τρέχει τίποτε. Για ακόμη μια φορά, κάνουν πίσω οι υπεύθυνοι… το ερώτημα είναι η ΜΟΚΑΣ, τί έκανε; Μήπως τα ίδια με τις καταγγελίες του Μιλόσεβιτς;»

Καθημερινή Κύπρου, 2/6/2013

Το ζήτημα του ξεπλύματος χρήματος, μέσω των κυπριακών τραπεζών, υπήρξε η αιχμή του δόρατος, κατά το τελευταίο στάδιο της οριστικοποίησης του μνημονίου και ήταν ίσως ο αποφασιστικός παράγοντας για την τελική επιλογή του κουρέματος – πέρα από τις εσωτερικές ευρωπαϊκές πιέσεις για έλεγχο των τραπεζών. Σε αυτό το πλαίσιο, θα περίμενε κάποιος ότι επιτέλους το ζήτημα θα γινόταν αποδεκτό ως πρόβλημα και θα συζητελιτο ανοικτά στην κυπριακή κοινωνία. Προφανώς, όχι. Μετά την άρνηση του κοινού να αποδεχθεί το καθολικό κούρεμα, η εστίαση στις δύο προβληματικές τράπεζες, μετέτρεψε το «πρόβλημα», μέσω των καθεστωτικών ΜΜΕ σε δήθεν πρόβλημα της «Τράπεζας Κύπρου». Ουσιαστικά, η κυπριακή κοινωνία μετατρέπεται σε αιχμάλωτη των μεγαλοκαταθετών της συγκεκριμένης τράπεζας.
Πίσω από αυτό το σκηνικό, ωστόσο, υπάρχει ένα ευρύτερο πλέγμα συγκάλυψης που αφορά μια σειρά από δικηγορικά γραφεία, λογιστές και φυσικά, τραπεζίτες, που έκαναν το ξέπλυμα για χρόνια – με το αζημίωτο. Το ότι δεν ζητά κανείς λόγο για αυτό το θέμα το οποίο συγκαλύπτεται λες και είναι εθνικό ζήτημα η απάτη, είναι εκφραστικό του μεγέθους της διαπλοκής. Αλλά όσο και να θέλει, πια, η τοπική εξουσία, δεν έχει την δύναμη να ελέγξει τις διαδικασίες. Μόνη της, άλλωστε, άνοιξε την πύλη της επιτήρησης.

Αυτή την περίοδο, το ζήτημα του ξεπλύματος επανήλθε με δυο δίκες που τα ΜΜΕ προσπαθούν να αγνοήσουν. Η μια είναι η δίκη του Τσοχατζόπουλου. Το ότι μερικά

από τα επίμαχα ποσά μεταφέρθηκαν σε βαλίτσες από τον Ν. Μιχαηλίδη, σύμφωνα με το κατηγορητήριο όπως δημοσιεύτηκε, δεν αποτελεί και το όλο της υπόθεσης. Ουσιαστικά, η Κύπρος ήταν ένα κομβικό σημείο, μέσα από το οποίο διακινούνται τα χρήματα των μιζών. Και αυτό γινόταν μέσα από κυπριακές τράπεζες και εταιρείες, που διακινούσαν λεφτά από την Κύπρο. Βέβαια, σε αυτήν την περίπτωση, η διακίνηση κεφαλαίων, είναι και πάλι μέρος του όλου – το επίμαχο σημείο είναι η διαπλοκή της τότε πολιτικής ηγεσίας, όπως φαίνεται. Διότι είναι αστείο να πιστεύει κάποιος ότι, στο βαθμό που ευσταθούν οι κατηγορίες, ότι ο Ν. Μιχαηλίδης εμπλεκόταν μόνος του σε αυτήν τη υπόθεση με μίζες από τη Ρωσία, τη στιγμή που η Κυπριακή Δημοκρατία είχε παραγγείλει τους δικούς της πύραυλους και ήταν το σημείο διακίνησης των μιζών. Η σχέση του τότε Υπουργού Άμυνας, του κ. Χάσικου με την Telepssaport, που φέρεται να εμπλέκεται ευρύτερα στη διακίνηση των μιζών, είναι και πάλι ένα από τα λογοκριμένα ζητήματα της κυπριακής δημόσιας σφαίρας. Τουλάχιστον, μέχρι τώρα.

Η υπόθεση της Liberty Reserve

Οι εισαγγελικές αρχές της Νέας Υόρκης ανακοίνωσαν ότι διερευνούν το «μεγαλύτερο διαδικτυακό πλυντήριο» την εταιρεία Liberty Reserve, η οποία διατηρούσε ηλεκτρονική πλατφόρμα πληρωμών. Η εστίαση των αμερικανικών αρχών έχει να κάνει και με την εμφάνιση του ψηφιακού χρήματος – και η συγκεκριμένη κίνηση έχει και στοιχεία απειλής για ψηφιακά νομίσματα, όπως το Bitcoin. Στην προκείμενη περίπτωση, ωστόσο, η Liberty Reserve λειτουργούσε περισσότερο σαν μια πλατφόρμα πληρωμών μέσα από την οποία διακινούνταν και παράνομα ποσά από «εμπόριο ναρκωτών μέχρι έσοδα από παιδική πορνογραφία», σύμφωνα με όσα διέρρευσαν. Φαίνεται ότι η συγκεκριμένη εταιρεία «ξέπλυνε» γύρω στα 6 δις δολλάρια από το 2006.

Αυτά θα μπορούσαν, βέβαια, να είναι μόνο θέμα για άτομα, που ασχολούνται με σχετικά ζητήματα στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Φαίνεται, όμως, ότι οι μισοί λογαριασμοί μέσα από τις οποίους γινόταν η διακίνηση και το ξέπλυμα κεφαλαίων ήταν στην Κύπρο – σε τέσσερις τράπεζες ανάμεσα τους και η τράπεζα της εκκλησίας, η Ελληνική. Μέχρι στιγμής, στις ΗΠΑ έχουν γίνει επτά συλλήψεις.

Στην Κύπρο, η αντίδραση χαρακτηρίστηκε ως συνήθως από προσπάθεια αποφυγής του θέματος. Ανάλογα είχαν γίνει και προεκλογικά όταν το ελληνικό περιοδικό HOT.DOC δημοσίευσε έγγραφα για σχέσεις του δικηγορικού γραφείου του κ. Αναστασιάδη με την ρωσική εταιρεία Sobibank, η οποία κατηγορείται από δυτικές

πηγές ότι συμμετείχε σε διαδικασίες ξεπλύματος. Μέσα στη γενική συγκάλυψη ανέλαβε, τότε, η ΜΟΚΑΣ και απάλλαξε τον υποψήφιο. Η φερεγγυότητα της ΜΟΚΑΣ, βέβαια, φαίνετια πια να είναι αμφίβολη. Τόσα χρόνια, η σχετική υπηρεσία δεν έκανε καμία σχετική αποκάλυψη. Τόσα χρόνια δεν ανακάλυψε λ.χ. τίποτα για τις διακινήσεις των γιουγκοσλαβικών κεφαλαίων, ούτε για τις μίζες των πύραυλων. Σε αυτήν την περίπτωση, όμως, φρόντισε με εκπληκτική ταχύτητα να ξεκαθαρίσει το δικηγορικό γραφείο Πολυβίου για μια παράδοξη συνωνυμία.

Παράδοξες συμπτώσεις και διακίνηση υπόγειου χρήματος

Στην αναφορά της Wall street Journal, υπήρχε αναφορά για μια εταιρεία με το όνομα Makelina. Σύμφωνα με τις αρχικές πληροφορίες, η εταιρεία ήταν εγγεγραμμένη στο δικηγορικό γραφείο Χρυσαφίνης και Πολυβίου. Ακολούθως, όμως, η υπεύθυνη της ΜΟΚΑΣ, η κ. Παπακυριακού, διαβεβαίωσε ότι η εταιρεία, η οποία εμπλέκεται, είναι μια εταιρεία με ακριβώς το ίδιο όνομα στο Beliz. Δηλαδή σε μια υπόθεση ξεπλύματος, όπου εμπλέκονται τέσσερις τράπεζες στην Κύπρο και 22 λογαριασμοί εδώ, τυχαία υπάρχει ακριβώς το ίδιο όνομα εταιρείας και στην Κύπρο και στο Beliz. Και δεν έχουν καμία σχέση. Η τύχη της συνωνυμίας. Πάντως, σύμφωνα με το δημοσίευμα «Neither the company, nor its directors could be located» - δεν έγινε εφικτό να εντοπιστούν, είτε η εταιρεία, είτε οι διευθυντές της. Και η συγκεκριμένη εταιρεία -με συνωνυμία ή όχι- φέρεται να έχει δυο λογαριασμούς στην Ελληνική Τράπεζα.

http://blogs.wsj.com/moneybeat/2013/05/29/follow-the-money-liberty-reserves-cypriot-connection/tab/print/?KEYWORDS=Cyprus

Όταν, πρόσφατα, διέρρευσε ότι στην ερευνα για ξέπλυμα χρήματος της Deloitte, εντοπίστηκαν «29 πιθανές περιπτώσεις ξεπλύματος», ξέσπασε πάλι εσωτερική φουρτούνα, λες και το ζήτημα αφορούσε όλη την κοινωνία. Η λογική ερώτηση του ποιοί εμπλέκονται σε αυτές τις υποθέσεις, λογοκρίνεται. Και όπως σωστά έγραψε και η Καθημερινή, «ενώ η Ελληνική Τράπεζα» έκανε, τουλάχιστον, το μίνιμουμ και ενημέρωσε την ΜΟΚΑΣ, το ερώτημα είναι η ΜΟΚΑΣ τί έκανε;». Υπάρχει, όμως, ίσως και το ευρύτερο ερώτημα, τί είδους εταιρίες εγγράφονται στην Κύπρο και με τί κεφάλαια εμπλέκονται οι τράπεζές «μας»: το ότι μπορεί να διακινούνται χρήματα από παράνομες δραστηριότητες - αναφέρεται η παιδική πορνογραφία λ.χ. - μέσα από την τράπεζα της εκκλησίας, λ.χ. θα έπρεπε να προβληματίσει. Και θα έπρεπε, φυσικά, να τεθεί και το ζήτημα ποιοί κερδίζουν από αυτές τις διαδικασίες, που αναπόφευκτα εκθέτουν την κοινωνία.

Αυτά θα μπορούσε να τα διερευνήσει η κ. Παπακυριακού, αντί να προσπαθεί μόνο να καθησυχάζει.

ΔΙΕΘΝΗ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: Τουρκία

Η πρώτη ήττα του Ερτογάν και οι πολλαπλές μορφές σύγκρουσης στο πάρκο της Πλατείας

Για 10 χρόνια, ο Τ. Ερτογάν είχε θεσμικά δύσκολους, αλλά σημειολογικά εύκολους αντίπαλους. Οι στρατιωτικοί είχαν μεν εξουσία, αλλά απέναντι στον αθυρόστομο πολίτη δεν είχαν ελπίδα. Εμφανίζονταν, όχι μόνο ως σύμβολα του παρελθόντος, αλλά και ενός αιματοβαμμένου παρελθόντος. Αν οι μάζες των θρησκευόμενων Τούρκων πολιτών αντιπαθούσαν το κεμαλικό κατεστημένο, ως ένα πολιτικό σύστημα αθεϊσμού που τους περιθωριοποιούσε, η αριστερά και η κοσμική μεσαία τάξη έβλεπε στους στρατιωτικούς τους μηχανισμούς, που νομιμοποίησαν πραξικοπήματα και σφαγές. Και έτσι, σε ένα πλαίσιο, όπου το Όνειρο των κεμαλικών για «αποδοχή από τη Δύση»/ένταξη στην Ε.Ε. έδενε και τα χέρια τους εσωτερικά, ο Ερτογάν εμφανίστηκε ως εκπρόσωπος του εκδημοκρατισμού. Έγινε αγαπητός και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Η επικράτησή του μέσα από διαδοχικές εκλογικές διαδικασίες και μέσα από ευρωπαϊκή προστασία, τον έκαναν τελικά πανίσχυρο.

Η Κύπρος είναι ίσως αποκαλυπτική της αλλαγής θέσεων. Το 2003, ο Ερτογάν και το κόμμα του βασίζονταν στην ήττα του εθνικιστικού κεμαλικού κατεστημένου στην Κύπρο από την αριστερά. Δέκα χρόνια μετά, ο Ερτογάν συμβολίζει πια την ίδια υπεροψία των εθνικών αποικιοκρατών: θέλει να επιβάλει στη βόρεια Κύπρο, όχι απλώς τις επιθυμίες της Άγκυρας, αλλά και να την αλλάξει με βάση τα συμφέροντα και την ιδεολογία που εκπροσωπεί. Τα λευκά τουρκικά τζαμιά ,που εμφανίζομαι πια στη βόρεια Κύπρο, δεν είναι απλώς θρησκευτικοί χώροι – είναι και η διείσδυση του ισλαμικού παρακράτους, που οικοδομεί στην Τουρκία ο Ερτογάν και το οποίο στην Τουρκία εξαγάγει: είναι ένα μείγμα ισλαμισμού, νεοφιλευθερισμού και αναδυόμενου αυταρχισμού. Το ότι οι δυνάμεις με τις οποίες ταυτίστηκε ο Ερτογάν το 2003, βρέθηκαν και πάλι στους δρόμους, αλλά εναντίον του το 2011, όταν ο τούρκος πρωθυπουργός έδειξε την υπεροψία του με τις δηλώσεις για τους αχαΐρευτους τουρκοκύπριους, ήταν σημείο καμπής. Το ότι σήμερα, υπάρχει στη βόρεια Κύπρο ένα διάχυτο αίσθημα κυπροκεντρισμού, ανάλογο με το αίσθημα της «κυπριακής

συνείδησης», τη δεκαετία του 1960 ανάμεσα στους ελληνοκύπριους, είναι εκφραστικό. Αυτό το «αίσθημα» απλώνεται πια από την αριστερά στη δεξιά.

Ανάλογα συνέχισε και στην Τουρκία, ο Ερτογάν. Ενώ πριν, το θέμα ήταν αν δικαιούνταν οι θρησκευόμενες γυναίκες να φορούν μαντίλα σε δημόσιους χώρους, ο νέος Ερτογάν της εξουσίας βγάζει πια περίπατο τον αυταρχισμό του ισλαμισμού: τώρα θέλει να επιβάλει, μέσω του κράτους, απαγορεύσεις στο τί θα καταναλώνει ο πολίτης - περιορισμοί στην κατανάλωση αλκοόλ - πώς θα εμφανίζονται οι αεροσυνοδοί - απαγόρευση του κόκκινου κραγιόν - ή και πόση οικειότητα επιτρέπεται στους δημόσιους χώρους κλπ.

Αλλά και στον περίγυρο είναι εμφανής, πια, η δυναμική μιας εξουσίας, που θέλει να επιβληθεί. Η στάση της τούρκικης κυβέρνησης στο συριακό ήταν και είναι εμφανώς επεμβατική. Τώρα πια, η τούρκικη πολιτική δεν διεκδικεί «μηδενικά προβλήματα». Θέλει και ηγεμονική επιβολή. Ο στρατηγικός συμβιβασμός με τους Κούρδους ήταν, ουσιαστικά, μια υποχώρηση του νέου καταστημένου της εξουσίας στην Άγκυρα, αφού μετά την ανοικτή στήριξη των ισλαμιστών στη Συρία, το κουρδικό αντάρτικο φάνηκε να απλώνεται, ως αντιπερισπασμός, στις κουρδικές περιοχές της Τουρκίας. Όμως, η συριακή περιπέτεια του Ερτογάν δεν έχει τέλος. Οι αντιπαραθέσεις στα σύνορα δείχνουν, πια με σαφήνεια, ότι η Τουρκία επιτρέπει να δημιουργηθούν στο έδαφός της ισλαμικές βάσεις. Κάτι τέτοιο με τη σειρά του προκαλεί εντάσεις στο εσωτερικό της Τουρκίας. Ο Ερτογάν θα προσπαθήσει, βέβαια, να βρει ισορροπίες, αλλά είναι σαφές ότι οι διασπασμένοι αντίπαλοί του, κατάφεραν να βρουν ένα σημείο σύγκλισης, για πρώτη φορά. Οι κινητοποιήσεις στην πλατειά Ταξίμ και σε ολόκληρη τη χώρα, και η υποχώρηση του κράτους μπροστά στις κινητοποιήσεις των πολιτών, θύμιζαν λίγο το 2003 – αλλά, αυτήν τη φορά, ο Ερτογάν ήταν στην αντίθετη πλευρά. Έδινε διαταγές, εκτόξευε απειλές και υποχώρησε τελικά.

Το ότι το κίνημα της Πλατείας και του Πάρκου απέκτησε αμέσως ένα διεθνές ενδιαφέρον, είχε να κάνει και με το μέγεθός του και με τη σημειολογία του - με αναφορές τόσο στις αραβικές κινητοποιήσεις στην Τυνησία και την Αίγυπτο το 2010-11, όσο και στο δυτικό κίνημα occupy - αλλά και με το γεγονός ότι δείχνει την ανάδυση των κοσμικών αντιστάσεων στο αρχικό ισλαμικό κύμα που προσπάθησε να επιβληθεί στην περιοχή. Και στην Τουρκία, αυτές μια μερίδα αυτών των αντιστάσεων άρχισε να παίρνει μορφή και μετά την δολοφονία του Ντινκ Χραντ, αλλά και στις κινητοποιήσεις των φεμινιστριών, πριν λίγους μήνες.

Αν το δει, βέβαια, κάποιος ευρύτερα, αυτές οι αντιστάσεις έχουν ίσως και τον απόηχό τους σε ευρύτερες κινητοποιήσεις στην περιοχή για οικονομικά ζητήματα με την παιχνιδιάρικη έμφαση των εναλλακτικών κινημάτων: ο Ερτογάν με την εικόνα της αστυνομίας που έκανε επίθεση σε νεαρές χάλασε την εικόνα του ενάντια στον στρατό. Αυτό το παιχνίδισμα υπήρχε και στο κίνημα/κινητοποιήσεις υπέρ του κράτους ευημερίας στο Ισραήλ, αλλά και στη κυπριακή εξέγερση του Μάρτη του 2013, όταν μπλοκαρίστηκε το καθολικό κούρεμα των καταθέσεων.

Η εικόνα της σύνθεσης του πλήθους στην πλατειά ήταν, βέβαια, ετερόκλητη, αλλά ήταν έντονη η εικόνα ότι δεν ήταν οι «συνηθισμένοι» και ότι ο πλουραλισμός ήταν καθοριστικό στοιχείο.

Ακολουθούν πιο κάτω δύο αναλύσεις του ιστορικού πλαισίου και του κλίματος, που οδήγησε στη μετατόπιση και την ανάδυση των χρωμάτων της «νέας Τουρκίας».

Όταν ο Οσμάν εσυνάντησεν τον Μίλτον Φρίντμαν (ή, πώς μεταφράζεται ο νεοφιλελευθερισμός στα Οθωμανικά;)

Του Αντώνη Χατζηκυριάκου

Μιαν νύχταν πριν ακόμα γίνει μεγάλος τζιαι τρανός, ο Οσμάν, ο ιδρυτής της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, είδεν έναν όνειρον. Έναν δεντρόν, λαλεί, εφύτρωσεν που τ' αφφάλιν του, τζιαι η σκιά του εκάλυψεν τον κόσμον ούλλον. Στην οθωμανικήν μυθολογίαν το όνειρον εκαταγράφηκεν σαν προφητικόν για την μετατροπήν ενός πριγκιπάτου σε αυτοκρατορίαν που εκτείνετουν σε τρεις ηπείρους. Αν όμως η Οθωμανική Αυτοκρατορία εκατέρρευσεν κάτω που το ασήκωτον βάρος των εθνικών νεωτερικοτήτων, το όνειρον του Ταγγίπ είναι να φυτρώσει που τ' αφφάλιν του έναν άλλον δεντρόν, το δεντρόν του νεοφιλελευθερισμού, που λίπασμάν του εν' η ισλαμική ιδεολογία. Τζιαι απ' ότι φαίνεται, ποτίζεται τζιαι με γιαίμαν.

Μόνον που τούντον δεντρόν κόφκει άλλα δεντρά αβέρτα. Στο πάρκον Γκεζί δίπλα που την πλατείαν Ταξίμ της Κωνσταντινούπολης, έσιει λλίες μέρες που γίνεται κατάληψη ενάντια στην μετατροπήν του πάρκου σε σύμπλεγμαν εμπορικού κέντρου τζιαι πολυτελών κατοικιών. Ο δημόσιος χώρος έσιει τζιαι τον συμβολισμόν του βέβαια, αφού εκτός που το ότι η πλατεία εν παραδοσιακός χώρος διαμαρτυρίας, εσημαδεύτηκεν τζιαι που την σφαγήν της πρωτομαγιάς του 1977.

Νομίζω εν εξαναείδα κόμμαν να παίρνει τόσον κυριολεκτικά το όνομαν του. Κόμμα Δικαιοσύνης τζιαι Ανάπτυξης ακούεις. Η λέξη που χρησιμοποιούν για τη δικαιοσύνη, Adalet, εν αράπικη με σαφήν ισλαμικό τζιαι θρησκευτικό χαρακτήρα. Η Ανάπτυξη παραπέμπει στο νεοφιλελευθερισμό. Δώκε αβάττα κίνητρα στο (ισλαμικόν) κεφάλαιο, τζιαι ούλλα τα άλλα εν πελλάρες. Έτο τζι' αν ο νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός δημιουργεί κάποιες κοινωνικές ανισότητες, εννα τες σάσουμεν με φιλανθρωπίες. Αλλό λλίον εννά μας πούσιν ότι τον καπιταλισμόν εφεύρεν τον, ο Μωάμεθ. Μιλώ σοβαρά. Κάτι σαν τον Αβέρωφ, τον Ττόμην, τον Σιακόλαν ή τους συμπεθέρους έναν πράμαν, αλλά με μουστακούιν τζιαι ισλαμικήν ηθική.

Έσιει περίπου έναν χρόνον που ο Ταγγίπ έφκαλεν τζιαι το σσιοινίν τζιαι το παλλούτζιν. Έκατσεν τζι εσκέφτηκεν έναν κάρον τεράστια αναπτυξιακά έργα (çılgın projeler, πελλά έργα). Όι την μιαν εννα κάμει τρίτην γέφυραν στον Κεράτιον (με κίνδυνο να καταστραφούν ιστορικά μνημεία τζιαι η ΟΥΝΕΣΚΟ να απειλά ότι εννά φκάλει την Τουρκία που την Παγκόσμια πολιτιστικήν κληρονομιάν), όι εννά κάμει τρίτην γέφυραν στο Βόσπορο, καταστρέφοντας άλλον πνεύμοναν πρασίνου, όι εννά χτίσει το μεγαλλύτερον αεροδρόμιο στον κόσμον, όι εννα κάμει υποθαλάσσιες σήραγγες τζιαι σιδηροδρόμους... Αλλά το πιο πελλόν που ούλλα εν ότι ανάδοξεν του να κάμει το ευρωπαϊκόν κομμάτιν της Κωσταντινούπολης νησίν με μιαν τεράστιαν διώρυγαν. Με θκυό κουβέντες, ανάπτυξη über alles τζιαι εκσυγχρονισμός με τσιμέττον. Εκάμαν τα παλλούτζια τους χρυσά οι ντιβέλοπερς τζιαι οι εργολάβοι, αλλά με ίντα μισθούς, δικαιώματα τζιαι μέτρα ασφάλειας οι εργαζόμενοι; Οι αντιδράσεις εν έρκουνται μόνον που τα αριστερά ή τους κεμαλιστές, αλλά τζιαι που ισλαμιστές, οι οποίοι εκάμναν διαμαρτυρίες σε διάφορα φιλανθρωπικά γκαλά αθρώπων του Ερτογάν σε πολυτελή ξενοδοχεία. Τζιαι για να μεν πηαίννουμεν τζιαι μακρία, το ίδιον νεοφιλελεύθερον πρότζιεκτ ισλαμικής κοπής με τον αυταρχικόν ορθολογισμόν του "εν υπάρχει άλλη επιλογή" εφαρμόζεται πας τους Τουρκοκύπριους.

Ο Ερτογάν λαλεί: "Δαμαί παλιά ήταν κήπος καλλιέργειας βιολογικών πιπερκών" (Αναφέρεται στο σπρέι πιπερκού, που επίταν η Αστυνομία στους διαδηλωτές, τζιαι στη συνήθειαν του Ερτογάν να νομιμοποιεί ό,τι πελλάραν έσιει μες τον νουν του εφευρίσκοντας μιαν παράδοσην)

Πακέττον με τούτα ούλλα, το αυταρχικόν καθεστώς του Κεμαλισμού αντικαταστάθηκεν με έναν αυταρχικόν καθεστώς ισλαμικού νεοφιλελευθερισμού, όπου η αστυνομία δέρνει ελεύθερα συνδικαλιστές τζιαι διαδηλωτές, κακοποιά γεναίτζιες όποτε της κατεβεί, τζιαι κατηγορά τον κάθε αντιφρονούνταν αριστερόν για συμμετοχή σε τρομοκρατικήν οργάνωσην. Η ανάπτυξη θέλει νόμον, τάξην τζιαι πειθαρχίαν. Ακούεις Ιωνά;

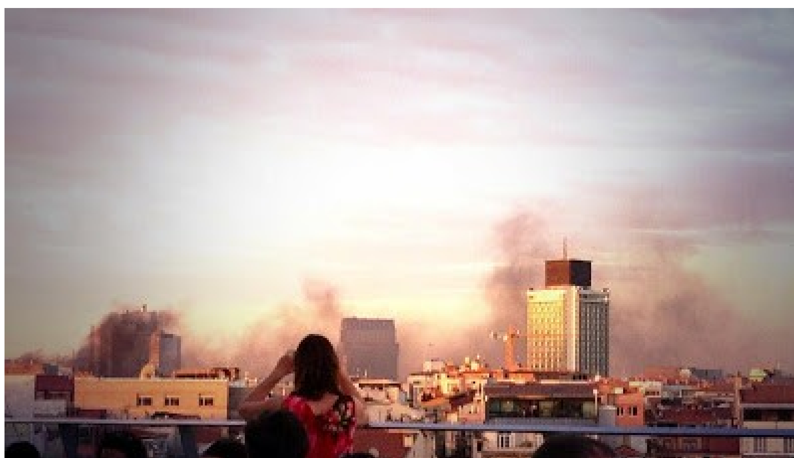

Με ύφος πενήντα καρδιναλίων, ο Ταγγίπ έφκαλλεν όποιον του έκαμνεν κριτικήν εχθρόν της ανάπτυξης τζιαι του ορθολογισμού, παρωχημένον τζιαι αντιδραστικόν. Για το θέμαν των διαμαρτυριών ενάντια στη δημιουργία του εμπορικού κέντρου τζιαι των

πολυτελών κατοικιών, είπεν "φκαίνουν στο μεταξύ κάποιοι τζιαι λαλούν το έναν τζιαι το άλλον για το πάρκο της πλατείας Ταξίμ. Έχω να τους μηνύσω πως ό,τι τζιαι να κάμετε στο πάρκο Ταξίμ, εμείς το αποφασίσαμε - τζιαι εννοείται δαμαί χρησιμοποιεί πληθυντικόν μεγαλοπρεπείας - τζιαμαί θα αποκαταστήσουμεν την ιστορία" (Κάποτε είσιεν Οθωμανικούς στρατώνες, στο πρότυπον των οποίων εννά γινεί το σύμπλεγμα).

Πας τούντην κουβένταν, φαίνεται ότι η αστυνομία έπιασεν το υπονοούμενον, τζιαι επήεν να καθαρίσει ξεριζώννοντας κάποια αιωνόβια δέντρα, κρούζοντας τες σκηνές των καταληψιών, σύρνοντας δακρυγόνα, διώντας άγριο ξύλον, τζιαι συλλαμβάνοντας καμπόσους. Οι αντιδράσεις ήταν άμεσες την επομένην, τζιαι σιηλλιάες κόσμος εσυνάχτην να διαμαρτυρηθεί. Εγίνην ο χαμός. Τέσσερις νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες, τζιαι το κέντρον της Κωνσταντινούπολης πνιμένον μες τα δακρυγόνα, τα οποία εμπαίναν ακόμα τζιαι μες σε σπίθκια.

Τρεις σκέψεις πριν κλείσω: (α) Ο Ερτογάν απέκτησεν δύναμην την τελευταίαν δεκαετίαν τζιαι με την υποστήριξην της Ευρωπαϊκής Ένωσης τζιαι διαφόρων φιλελεύθερων διανοουμένων, ακόμα τζιαι αριστερών, με την υπόσχεσην ότι εννά αννοίξει την κοινωνίαν τζιαι θα καταλύσει το Κεμαλικόν αυταρχικόν κράτος. Τωρά που εγίνηκεν χαλίφης στην θέσην του χαλίφη, ο Φατίχ (πορθητής) Σουλτάν Ρετζιέπ εν τους χρειάζεται. Γι' αυτόν διά τους να άψουν. (β) Ως εψές, ο Ταγγίπ έμοιαζεν άτρωτος τζιαι παντοδύναμος. Ως εψές. (γ) Για να γίνει τούτον έπρεπεν να συγκλίνει η οικονομία, η περιβαλλοντική καταστροφή, η βίαιη καταστολή των αθρωπίνων δικαιωμάτων, οι έμφυλες διακρίσεις τζιαι η κινηματική διεκδίκηση του δημόσιου χώρου. Κανέναν που τούτα ούλλα μόνον του εν θα είσιεν τούντο αποτέλεσμαν. Μπορεί να μεν ιξέρω τί θα γίνει μετά, αλλά ξέρω ότι η κοινωνία της Τουρκίας εν πολλά μπροστά. Γιατί εν είδα πουθενά ούτε στην Ευρώπην, ούτε στην Αμερικήν, ούτε στην Μέσην Ανατολήν μιαν τόσον σύθθετην ριζοσπαστικοποίησην της κοινωνίας μες σε μιαν νύχταν που να συνδυάζει το κόψιμον θκυό δεντρών, τον αυταρχισμόν μιας κυβέρνησης, την περιθωριοποίησην θρησκευτικών, πολιτικών τζιαι εθνοτικών ομάδων, το κίνημαν πόλης, τζιαι τον οδοστρωτήραν του νεοφιλελευθερισμού. Το μέλλον εν δαμαί.

Όταν το πάρκο έπαψε να είναι «πάρκο»: Μια σύντομη τουρκική ιστορία

Νίκος Μούδουρος

Όλα άρχισαν από τις αρχές του 2013, όταν ξεκαθάρισαν οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης Έρντογαν για ανέγερση ενός αντίγραφου του οθωμανικού στρατώνα Τοπτσιού στο πάρκο της πλατείας Ταξίμ (πάρκο γνωστό με το όνομα Γκεζί). Αποφασίστηκε ότι ο χώρος του πάρκου θα αναδιαμορφωνόταν με τρόπο που να παραπέμπει μεν στον οθωμανικό στρατώνα, αλλά θα διέθετε μεγάλο εμπορικό κέντρο και πολυτελείς κατοικίες. Δηλαδή ακόμα μια «προσθετική» επιβάρυνσης της ιστορικής σιλουέτας της Κωνσταντινούπολης, η οποία τα τελευταία χρόνια χάνει την παραδοσιακή ψυχή της μπροστά στη ξέφρενη πορεία ενίσχυσης του τομέα των κατασκευών. Ενός τομέα στρατηγικής σημασίας για το σημερινό στάδιο καπιταλιστικής ανάπτυξης της χώρας, αλλά και για την ηγεμονία του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP).

Τον Απρίλιο οι διαμαρτυρίες ενάντια σε αυτή την έκφανση του «ισλαμικού τύπου» νεοφιλελευθερισμού, οργανώθηκαν από ακτιβιστές και διανοούμενους οι οποίοι αρχικά δημιούργησαν τον Εξωραϊστικό Σύλλογο του Πάρκου Ταξίμ. Με αυτό τον τρόπο σχηματίστηκε μια πρώτη, τότε χαλαρή αμφισβήτηση στις μεθόδους και στο περιεχόμενο της ανάπτυξης που επιλέγει η κυβέρνηση Έρντογαν. Στα τέλη Μαΐου όμως το σκηνικό αρχίζει να αλλάζει. Οι ακτιβιστές που επιδίωξαν να εμποδίσουν το ξερίζωμα των δέντρων από τις μπουλντόζες στις 27 Μαΐου ήταν ήδη αυξημένοι σε

αριθμό, ενώ δύο μέρες μετά καταγράφεται το σημείο καμπής: Στις 29 Μαΐου οι διαμαρτυρόμενοι που φαίνεται ότι εξέφραζαν ένα τουλάχιστον μέρος των «υπόγειων» αντιπολιτευτικών ρευμάτων της κοινωνίας στην Τουρκία δέχτηκαν την πρώτη ισχυρή επίθεση από την αστυνομία…

Μέχρι και την τέταρτη μέρα των διαμαρτυριών το Γκεζί έπαψε πια να είναι ένα πάρκο και οι διαμαρτυρίες έπαψαν να χαρακτηρίζονται μόνο από την οικολογική τους διάσταση. Σήμερα το πάρκο και η πλατεία αποτελούν σύμβολα ενός μέρους της κοινωνίας που αντιδρά στην επιβολή μιας αυταρχικής μονολιθικότητας, είναι τα σύμβολα μιας αντιπολίτευσης που πεισμώνει και αντιδρά ενώπιον της απειλητικής πίεσης που προκαλεί ο ισλαμικός νεοφιλελευθερισμός. Οι κινητοποιήσεις αποδεικνύουν ότι στην Τουρκία υπάρχουν τα προοδευτικά «υπόγεια ρεύματα» που διεκδικούν τώρα μια ανάπτυξη πέρα και έξω από αυτή που επιβάλλει η κυβέρνηση. Με λίγα λόγια, η εξέλιξη της λαϊκής αντίδρασης δείχνει ότι δημιουργείται ένα κίνημα, του οποίου οι προσανατολισμοί δεν έχουν οριστικοποιηθεί, αλλά που σίγουρα αναδεικνύει τα όρια μιας ομολογουμένως πανίσχυρης κυβέρνησης.

Η «παντοδυναμία» της Ανάπτυξης χωρίς Δικαιοσύνη

Το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP) έχει ήδη μπει για τα καλά στο δέκατο χρόνο διακυβέρνησης του. Μια συντριπτική πλειοψηφία βλέπει πλέον ως απόλυτα εφικτό το στόχο για συνέχιση της εξουσίας του τουλάχιστον μέχρι και το 2023, επέτειος των 100 χρόνων από την ίδρυση του σύγχρονου τουρκικού κράτους. Δε θα ήταν λοιπόν υπερβολή η υπογράμμιση ότι το συγκεκριμένο κόμμα ως συνεχιστής αλλά και εκσυγχρονιστής των παραδόσεων του ισλαμικού κινήματος της Τουρκίας, κατάφερε να αποτελέσει το συνεπέστερο φορέα αναδιάρθρωσης και μετασχηματισμού του κράτους και της κοινωνίας από το 1923. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι όροι της «δικαιοσύνης» και της «ανάπτυξης» συμπυκνώνουν το κεντρικό στοιχείο του ιδεολογικού υπόβαθρου που συνενώνει το τουρκικό πολιτικό Ισλάμ, σχεδόν από τη στιγμή της εμφάνισής του.

Οι δύο αυτοί όροι χρησιμοποιήθηκαν με ένταση από ολόκληρο το φάσμα του ισλαμικού πολιτικού λόγου, βέβαια με διαφορετικό περιεχόμενο και πλαίσιο κάθε φορά. Στη σημερινή της φάση, η «δικαιοσύνη» περιγράφει τη διαχρονική διεκδίκηση των ισλαμιστών και των θρησκευόμενων στρωμάτων για μια καλύτερη θέση στον ανταγωνισμό. Υπογραμμίζει την προηγούμενη αγωνία τους για έξοδο από το περιθώριο του πολιτικού πεδίου, στο οποίο τους έθεσε ο αυταρχικός κεμαλισμός. Η «ανάπτυξη» υποδεικνύει σαφώς την αναγκαιότητα για σταθεροποίηση του

νεοφιλελεύθερου μοντέλου διαχείρισης που αν συνδυαστεί με τη «δικαιοσύνη» υποδηλώνει το ίδιο ξεκάθαρα τη μάχη για αύξηση της «ισλαμικής πίτας» στην τουρκική (και όχι μόνο) αγορά. Υπό αυτή την έννοια το Ισλάμ στην Τουρκία του 21^{ου} αιώνα δεν υπηρετεί μόνο τη διήγηση ενός ένδοξου αυτοκρατορικού παρελθόντος, αλλά πολύ περισσότερο μετατρέπεται σε εργαλείο των μικρομεσαίων στρωμάτων και της επιχειρηματικής ελίτ της συντηρητικής Ανατολίας για τη διεκδίκηση μιας «καλύτερης ζωής». «Καλύτερης» γιατί η θρησκεία θα νομιμοποιεί την κερδοφορία και θα απορροφά τους κραδασμούς της φτώχειας.

Το ΑΚΡ λοιπόν κατάφερε να πετύχει την ολοκληρωτική αναδιοργάνωση του κράτους αλλά και της ταυτότητας της χώρας με τρόπο που τουλάχιστον μέχρι πριν λίγες μέρες να ανταποκρινόταν στην εξαφάνιση κάθε φυγόκεντρης δυναμικής. Το κράτος και το κόμμα, μετατράπηκαν σε παραγωγούς ηγεμονίας, τέτοιας που δεν επέτρεπε τη δημόσια έκφραση κοινωνικών διαφοροποιήσεων. Το έθνος-μιλλέτ, ένα ομογενοποιημένο σύνολο, αποτέλεσε για το ΑΚΡ τη μεγάλη φωτογραφία μιας «ισλαμικής οικογένειας» στην οποία τα πάντα ξεκινούσαν και τέλειωναν γύρω από τις έννοιες της θρησκευτικής αλληλεγγύης, φιλανθρωπίας και υπακοής.

Τα κοινωνικά όρια και οι κινητοποιήσεις

Ο τρόπος με τον οποίο οι διαμαρτυρίες ενάντια «στο κόψιμο μερικών δέντρων» μαζικοποιήθηκαν και προκάλεσαν κύματα αλληλεγγύης ακόμα και από το εξωτερικό (χαρακτηριστικό το σύνθημα «Κωνσταντινούπολη δεν είσαι μόνη»), πρέπει να απασχολήσει πολύπλευρα. Μια τέτοια ριζοσπαστικοποίηση ενός τουλάχιστον μέρους της κοινωνίας, δεν μπορεί να ειδωθεί μέσα από απλοϊκές – απλουστευμένες αναλύσεις και σχόλια. Από τη μια πλευρά, δεν μπορεί να γίνει λόγος για μια «τουρκική άνοιξη» όπως μερικά διεθνή ΜΜΕ ισχυρίστηκαν. Και αυτό γιατί δεν πρέπει να μειώνεται η σημασία της διαφορετικής θέσης – κοινωνικής, πολιτικής, ιδεολογικής, οικονομικής – που έχει η σημερινή τουρκική κυβέρνηση σε σχέση με τις ηγεσίες που ηττήθηκαν από τη λεγόμενη αραβική άνοιξη. Το ΑΚΡ μεταξύ άλλων, συνεχίζει να απολαμβάνει τη στήριξη της πλειοψηφίας μέσα από συνεχόμενες εκλογικές διαδικασίες, ενώ σε στιγμές τέτοιας πόλωσης καταφέρνει να ελέγχει ένα στρατηγικό χώρο, όπως τα ΜΜΕ. Από την άλλη πλευρά, δεν μπορεί να γίνει λόγος για μια καθοδηγούμενη αντίδραση από το «βαθύ κράτος», την Εργκενεκόν κλπ. Ούτε και πρόκειται για ένα κίνημα διεκδίκησης προστασίας της κοσμικότητας κατά τα πρότυπα των «ρεπουμπλικανικών κινητοποιήσεων» του 2007 που τελικά οδήγησαν στις πρόωρες εκλογές του Ιουλίου του ίδιου χρόνου και στην αύξηση των ποσοστών του ΑΚΡ στο 47%.

Τουλάχιστον στο παρόν στάδιο, οι κινητοποιήσεις εκφράζουν μια γενικότερη θεώρηση, ιδιαίτερα λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι κορυφώνονται σε μια σημαντική χρονική συγκυρία κορύφωσης του νεοφιλελεύθερου αυταρχισμού: κατάργηση κάθε δημοκρατικής διαβούλευσης και επιβολή νομοθεσιών όπως η μείωση της χρήσης του αλκοόλ, εντατικοποίηση των προσπαθειών για υιοθέτηση του προεδρικού συστήματος μέσα από δημοψήφισμα, συγκεντροποίηση και ισχυροποίηση της εκτελεστικής εξουσίας με παράλληλη αποδυνάμωση κάθε άλλης μορφής εξουσίας και δημοκρατικού ελέγχου, μετατροπή του συριακού εμφύλιου σε «τουρκικό πρόβλημα» με πιθανότητες ανάφλεξης εθνοθρησκευτικών συγκρούσεων. Συνεπώς η «οθωμανική παλινόρθωση» του νεοφιλελευθερισμού που αγγίζει την ταυτότητα αλλά και τη καθημερινότητα ενός μέρους της κοινωνίας, φτάνει σε κάποια από τα όρια της. Ανεξάρτητα από το τελικό αποτέλεσμα επί του συγκεκριμένου, δηλαδή εάν τελικά θα γίνει το εμπορικό κέντρο στο πάρκο ή όχι, το AKP πρέπει ίσως να παραδεχτεί την πρώτη πολιτική του ήττα αφού φαίνεται ότι θα πρέπει πλέον να λάβει πιο σοβαρά υπόψη τις «φωνές του πάρκου», οι οποίες ξεκάθαρα ζητούν πλουραλισμό στην πολιτική ζωή.

Την ίδια στιγμή όμως, οι συγκριμένες κινητοποιήσεις δεν έχουν αποκαθηλώσει τον Έρντογαν από το «θρόνο» του. Έθεσαν όρια ιστορικής σημασίας για το μέλλον της χώρας και για την ίδια τη διακυβέρνηση, όμως η ανομοιομορφία των στόχων του κινήματος αυτού, το εμποδίζει στο παρόν στάδιο από του να παράξει μια ισχυρή εναλλακτική πρόταση. Η τουρκική Αριστερά με όλες τις εκφάνσεις που διατηρεί, οι κεμαλιστές, οι φασιστικοί κύκλοι, οι φιλελεύθεροι διανοούμενοι και οι περιβαλλοντιστές, είναι παρόν με διαφορετικές διεκδικήσεις και στόχους. Παρόλο που στις πρώτες στιγμές υπήρξε μια διακριτή προοδευτική έκφραση, εντούτοις η προσθήκη συντηρητικών στοιχείων στις κινητοποιήσεις, αμφισβητεί στο παρόν στάδιο την αντοχή του κινήματος αυτού. Οι μέρες που ακολουθούν θα δείξουν πολλά… Όμως ο καθοριστικός βαθμός σημασίας της «αντιπολίτευσης του πάρκου και της πλατείας», έγκειται στο ότι επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο η τουρκική κυβέρνηση θα χειριστεί τα σημαντικά θέματα, τα οποία έχουν την ανάγκη δημοκρατικού διαλόγου και είναι τώρα ανοιχτά σε εξελίξεις: Κουρδικό, Συρία-Μέση Ανατολή, Κυπριακό και ενέργεια.

KINHMATA

Με δεδομένο τις αντιδράσεις στην Κύπρο το 2011 απέναντι στις δηλώσεις Ερτογάν, οι κινητοποιήσεις στην Τουρκία δεν μπορούσαν να περάσουν απαρατήρητες.

Πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και εκδήλωση διαμαρτυρίας, στη Λευκωσία, Κερύνεια και Μόρφου με τη συμμετοχή τουρκοκυπρίων, όσο και Τούρκων φοιτητών, με συνθήματα κατά του Ερτογάν και της αστυνομικής τρομοκρατίας στην Τουρκία.

Η πρώτη δράση πραγματοποιήθηκε την $1^{η}$ Ιουνίου με προσυγκέντρωση στο πάρκο Κουγκουλού (Πύλη Κερύνειας) και πορεία προς την τουρκική πρεσβεία. Αίσθηση προκάλεσε και έκανε το γύρο του διαδικτύου και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης έκκληση τουρκοκύπριας:

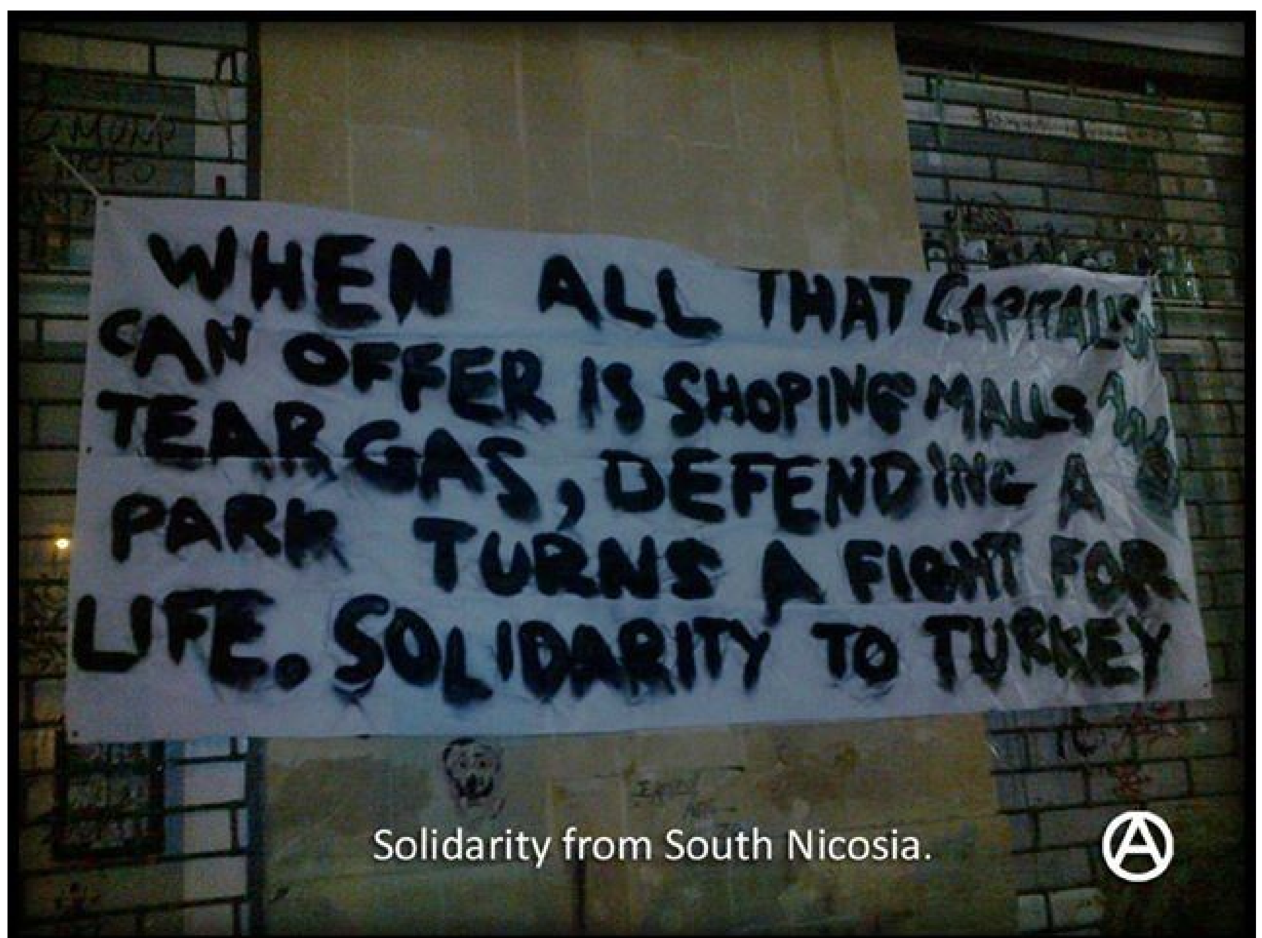
«Φίλοι και φίλες, σήμερα θα συγκεντρωθούμε στις 5μμ στη βόρεια Λευκωσία, στην Πύλη της Κερύνειας, όχι μόνο για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας με το λαό της Τουρκίας, αλλά ακόμα πιο σημαντικό για να σταθούμε ενάντια σε όλα τα καταπιεστικά καθεστώτα και να απαιτήσουμε την ελευθερίας μας. Θα πρέπει όλοι μας να εμπνευστούμε από την αντίσταση και την αποφασιστικότητα των ανθρώπων της Ισταμπούλ, και τώρα σε όλη την Τουρκία. Να γίνει το παράδειγμά μας για να φωνάξουμε πιο δυνατά από ποτέ!

Αυτή είναι μια σπάνια περίπτωση όπου Τούρκοι, Ελληνοκύπριοι, Τουρκοκύπριοι, Κούρδοι κ.ά θα συγκεντρωθούν μαζί υπερβαίνοντας τους διαχωρισμούς για να απαιτήσουν κάτι κοινό: δύναμη στους λαούς! Σας παρακαλούμε να διαδώσετε το μήνυμα σε διάφορες ομάδες, να συγκεντρωθούμε όσοι πιο πολλοί γίνεται και μην φοβάστε.... Ήρθε η ώρα!»
Στις 4 Ιουνιου πραγματοποιήθηκε νέα διαδήλωση με τον τίτλο «Αντίσταση Gezi Αντίσταση Λευκωσία 3» και το ανάλογο συνθήματα, φορώντας μαύρα για τη διαμαρτυρία: «Λέμε όχι στην αστυνομική βία».

Σχετικό βίντεο: https://www.facebook.com/photo.php?v=375581062543145

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Άρα φταίνε οι τράπεζες, τώρα που ο Ιωνάς λέει ότι είναι «παγκόσμιας εμβέλειας τα διατάγματα» για το «Βγενόπουλο»;** Και για τη Λαϊκή, φυσικά και όσους εμπλέκονταν από τα τοπικά τζάκια. Άρα, λογικά, είχε δίκαιο ο Δημητριάδης τελικά, αφού όντως υπήρχαν νομικές διαδικασίες;
- **Αλλά και ο κ. Αναστασιάδης: έμαθε για τις τράπεζες τελικά ή θα στείλει επιστολή;...** Στην εισαγωγή της συνέντευξης του κ Αναστασιάδη στο euronews αναφερόταν: «*With Cyprus deep in a bank-triggered recession, we asked the head of state for his views*» (δηλαδή: Με την Κύπρο να βρίσκεται βαθιά σε ύφεση, την οποία προκάλεσε ο τραπεζικός τομέας - *bank-triggered recession)*. Οπότε, μάλλον, θα πρέπει να αρχίσει και ο Αναστασιάδης να κατανοεί αυτό που θεωρείται αυτονόητο διεθνώς και στην Ευρώπη. Διότι, τότε, το φθινόπωρο που προσπαθούσε και η Κενεβέζου να τον βοηθήσει, τον ρώτησε σε κάποια φάση γιατί δεν παραδέχεται ότι φταίνε οι τραπεζες... και είπε «βεβαίως, βεβαίως..». Διαφορετικά, ας αρχίσει να γράφει επιστολές και στο euronews. Πάνε και οι «επιστολές» προς την κατεύθυνση του «δεσμεύομαι», πρόσφατα. Αλλά είναι και αυτό μια απομυθοποίηση της αυταπάτης, που φτιάχνουν τα δικηγορικά γραφεία. Και ο Βγενόπουλος ξέρει περισσότερα, προφανώς. Επιστολές όσες θέλετε και άλλες τόσες αγωγές. http://www.euronews.com/2013/05/31/cyprus-says-no-to-blackmail/

- **Ασε που τους το είπε και ο Ο. Ρεν.** Έφταιξε το εποπτικό σύστημα των τραπεζών. Και σύμφωνα με την εκδοχή του κ. Αναστασιάδη (σε αντίθεση με τον κ. Σαρρή) ο Ρεν ήταν «φιλικός». Προφανώς, κάτι ήξερε…

- **Και βέβαια, εσωτερικά, η διαπλοκή εκφράζεται μέσα από τα ΜΜΕ:** Μια αρχική αναφορά από το περιοδικό Hot. Doc για το πώς οι τράπεζες έλεγχαν τα ΜΜΕ. Εδώ, βέβαια, έχουμε ακόμα πιο κραυγαλέα κατάσταση. Καταγράφουμε απλώς τους μηχανισμούς από την Ελλάδα και θα συνεχίσουμε, άλλη φορά, μετά τους αρχικούς συνειρμούς ποιοί έκαναν και κάνουν ανάλογα στην Κύπρο. Εδώ, ζούμε, ουσιαστικά, το σενάριο αιχμαλωσίας της κοινωνίας και της οικονομίας για να σωθεί τώρα η Τράπεζα Κύπρου. Ιδού να σχετικά κόλπα στα νότια Βαλκάνια: «*Με τρεις τρόπους οι Έλληνες τραπεζίτες διαπλέκονται με τα Μέσα Ενημέρωσης. Ο πρώτος είναι ο ιδιοκτησιακός… ουσιαστικά πρόκειται για αγορά μετοχών των ΜΜΕ μέσω παρένθετων προσώπων. Ο δεύτερος τρόπος είναι η διαφήμιση, ή μάλλον η*

εξαγορά της σιωπής η των αγιογραφιών μέσω του Μέσου με τη διαφήμιση. Ο τρίτος είναι τα δάνεια.»Περιοδικό HOT.DOC, τ. 29

-

- **Ο Χατζηστυλιανού στο Φιλελεύθερο θα τολμήσει να ρωτήσει τί απέγιναν (που είναι τα καταγραμμένες) οι δωρεές που έγιναν σε προηγούμενους προέδρους – και που καταγράφονταν οι χορηγίες σε κοινοτικά συμβούλια;** Διότι το να γίνεσαι μονόφθαλμο όργανο είναι γραφικό. Το να προσπαθείς να βγάλεις θέμα την στιγμή που αναπόφευκτα θα έπρεπε να ρωτας για όσους δεν άφησαν καν αρχείο, είναι και μια μορφή ομολογίας για την εξυπηρέτηση που προσφέρεται. Ούτε καν την άλλη άποψη δεν τολμά πια να δημοσιεύσει ο Φιλελεύθερος; Που σε κατάντησαν κ. Πατίχη..

-

- **Είναι ψευδομανής τελικά; Επανεμφάνιση αρχιεπισκόπου με νέα ατάκα – «***Μπορεί να έγιναν αρκετά κουρέματα εις τις καταθέσεις των πλουσίων αλλά και οι φτωχοί άνθρωποι είχαν λίγα χρήματα εκεί, που ήταν ο τίμιος ιδρώτας μιας ολόκληρης ζωής και τα έχασαν οι άνθρωποι*», είπε.” Και για πες μας ρε μεγάλε, πως κουρεύτηκαν τα «λίγα» αφού το κούρεμα (παρά τις προσπάθειες σου) αφορούσε μόνο όσους έχουν πάνω από 100,000; Είτε οι λέξεις (όπως λίγο και φτωχοί) έχασαν την σημασία τους, είτε κάπου εδώ βρίσκεται ένα exemplary παράδειγμα αυτού που ονομάζεται ψέμα. Τί γλυκό να έχεις το μεγαλοκαταθέτη να θέλει να το παίζει και φτωχαδάκι.

- **Γιατί ο Χρυσόστομος τρέχει κάθε λίγο και δικαιολογεί τον Αναστασιάδη;** Υπάρχει το ζήτημα ότι τον βρήκε εξαρτώμενο και τον έχει του χεριού του. Πήρε και μια γενναία δόση (να μην την πούμε μίζα;) από το Λούτσιο. Υπάρχει, επίσης, το θέμα ότι τον κρατά από κοντά τον Αναστασιάδη για να πιέζει για τα συμφέροντα του και την Τράπεζα Κύπρου και στην Ελληνική. Αλλά από κάπου θα θέλει να αρπάξει ο Χρυσόστομος. Και το Δημόσιο το έχει στο μάτι από καιρό.

- **Πάντως με τέτοιο αρχιεπίσκοπο, η κρίση του θρησκευτικού μύθου, είναι σχεδόν αναπόφευκτη.**

- **Και φυσικά ο μεγαλοτραπεζίτης είπε ότι δεν φταίνε οι τράπεζες…ε πέ αλλόνα ρε αρχιεπίσκοπε..**και ανακάλυψε ότι ο Χριστόφιας προσπάθησε να εφαρμόσει κομμουνιστικό σύστημα. Αυτό θα το καταχωρήσουμε στα ανέκδοτα της ελλιπούς κατανόησης. Αλλά φυσικά τέτοια επίθεση είναι και τίτλος τιμής για τον κ. Χριστόφια.

- **Και το κερασάκι – οι συνομιλίες θα συνεχιστούν για ακόμα 40 χρόνια λέει.** Dream on. Αθθυμάσαι τί σας εκάμαν οι φίλοι σας οι Ευρωπαίοι τον Μάρτη; Πήαινε στην Αηρκώτησσα τζαι κρόστου – οι φωνές των διαδηλωτών που μάχονται να θκιώξουν το αντικατοπτρισμό σας, ακούεται ως τα βόρεια παράλια της Κύπρου. Time is probably up, dear. Good riddance to all the mullaes/businessmen in our neighrbourhood. Η ανατολική Μεσόγειος ανήκει στα (αμπελο)πουλια της.

-

- ΘΛΙΒΕΡΟ
  Ήταν παρών τζαι ο Υπουργός Παιδείας στην εκδήλωση apartheid των Συνδέσμων Γονέων Λευκωσία, την περασμένη Κυριακή. Όπου απαγορεύσαν την είσοδο στο Δημοτικό Πάρκο σε ανθρώπους με σκούρο χρώμα που εσυγκόφκαν ότι έννεν Κυπραίοι.
  Άραγες σου τί μεταλαμπαδεύσαν στα παιδιά που ήταν παρών? Θα πρέπει ο κ. Κενεβ;εζος και οι οργανώσεις, που έλαβαν μέρος να δώσουν κάποιες έστω εξηγήσεις. Και προφανώς, η Επίτροπο Ισότητας θα πρέπει να εξετάσει το θέμα. Είναι και μέρος των ευρωπαϊκών κεκτημένων, που έλεγαν παλιά οι φιλελεύθεροι.

"Απαγόρευσαν την είσοδο σε αλλοδαπούς σε πάρκο της Λευκωσίας" http://www.sigmalive.com/news/local/48435

- **κ. Κενεβέζο, δεν είναι ανάγκη να προβάλεις τόσο έντονα το αίσθημα ανασφάλειας για τη θέση που πήρες με μόνο κριτήριο την κομματική καρέκλα.** Είναι κατανοητό ότι δεν είσαι εκεί γιατί έχεις κάποια σχέση με το αντικείμενο η ειδικότητα. Μην συμπεριφέρεσαι κιόλας σαν ένα άτομο που νομίζει ότι το σχετικό υπουργείο είναι συνεχεία του κομματικού γραφείου. Είναι και θέμα image, πώς να το κάνουμε. Ρώτα και την Αιμιλία.

- **Από μια διαπλοκή θα την πάθει και ο Ερτογάν;** Σύμφωνα με την Guardian εμπλεκόμενος στην υπόθεση του Πάρκου της Κωνσταντινούπολης είναι και γαμπρός του Ερτογάν, μέσω σχετικής εταιρείας. http://www.guardian.co.uk/world/2013/jun/01/erdogan-grip-turkey-istanbul-expansion
- **Φαντάσου πάρτι χιούμορ που θα κάνουν οι Ευρωπαίοι, άμα ανακαλύψουν το Χάσικο –** υπουργός –μεγαλοεκδότης-ενοικιαστής του δημόσιου- επιχειρηματίας που δεν ξέρει τί κάνει η οικογένεια του κλπ. Φυσικά, θα καταγράφουν και τα συγχαρητήρια του Φιλελευθέρου.

- **Α. Κωνσταντινίδη** δεν μπορείς να έχεις πια παράπονο... η «ραπτομηχανή», από ότι βλέπεις, καλοκρατεί το γαμπρό του ιδιοκτήτη της «δικής σου»

εφημερίδας … Με βάση τα δεδομένα και όσα έγραφες πριν, κάτι τρέχει, δεν είναι; Μυστήριες αγάπες ανταγωνιστών;

- **Αλήθεια είναι ότι πιθανόν να έχει αγοράσει ο Κουλέρμος ή η οικογένεια μετοχές σε άλλα ΜΜΕ;** Why not;

- **Θα έπρεπε να αντιδράσουν πιο γρήγορα τα κυπριακά κόμματα στην τούρκικη εξέγερση;** Είναι γεγονός ότι τα διεθνή αντανακλαστικά της κυπριακής δημοσιογραφίας έχουν υποχωρήσει, αν κρίνει κάποιος από τον τρόπο που καλύπτονται οι εξελίξεις στην περιοχή. Αλλά σε σχέση με την Τουρκία, υπάρχει ιδιαίτερη αμηχανία σε αρκετούς. Οι απορριπτικοί θέλουν κρίση, αλλά όχι βελτιωμένη εικόνα της Τουρκίας. Οι υποστηρικτές της λύσης, ίσως να νιώθουν, πια, απόσταση και από τον Ερτογάν, αλλά και καχυποψία για το ... άλλο. Στο facebook, υπήρξαν και συζητήσεις για το πόσο γρήγορα αντέδρασε ο μηχανισμός του ΑΚΕΛ. Αξίζει η υπενθύμιση ότι η απομυθοποίηση του Ερτογάν ξεκίνησε με τις κινητοποιήσεις στη βόρεια Κύπρο το 2011. Και τον Ιούλη, το ίδιου χρόνου, όταν έκανε επίσκεψη.

- **Όταν ο Economist αναζητά μοντέλα καταπολέμησης της φτώχειας.. ανακαλύπτει πάλι.. την Κίνα.** Στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού που εξέφρασε τον νεοφιλελευθερισμό, το εξώφυλλο είναι αφιερωμένο στη μείωση, λέει, της φτώχειας παγκόσμια. Και στο κύριο άρθρο εξηγεί ότι έγινε ένα τεράστιο άλμα τις τελευταίες δεκαετίες. Όταν, όμως, προσπαθεί να δώσει κάποια αιτία, καταφεύγει στο κλισέ… ο καπιταλισμός και γιατί παρακαλώ; Γιατί φέρνει λέει ανάπτυξη. Το λιγότερο κρύο ανέκδοτο, αλλά επειδή το περιοδικό έχει συνήθως και στοιχεία, περιμένεις ότι κάτι θα εμφανίσει. Λίγες παραγράφους παρακάτω ομολογεί ότι η μείωση οφείλεται κατά τα τρία τέταρτα σε μια μόνο χώρα την ..Κίνα.. Δηλαδη ο καπιταλισμός σε τόσες χώρες δεν κατάφερε να μειώσει την φτώχεια και αναγκάστηκε η φωνή του χρηματιστικού κεφαλαίου να καταφύγει στην Κίνα και το κρατικό της υβρίδιο για να επιτευχθεί το «θαύμα». Οπότε, θα αρχίσει να εισηγείται και κρατικό σχεδιασμό τώρα ο Economist; Η αναφορά είναι αλληγορική, επίσης. Όπως μετακινιέται ανατολικά το κέντρο βάρους της παγκόσμιας οικονομίας, θα είναι ενδιαφέρον τί θα λένε σε λίγο οι νυν δυτικολάγνοι. Αλλά, η ιστοριούλα με τον Economist έχει και μια άλλη παραπομπή – όπως η Κίνα είναι η αναπόφευκτη πραγματικότητα την οποία βρίσκει μπροστά του θέλοντας ή μη ο Economist,

έτσι είναι και τα σκάνδαλα των τραπεζών... για όσους προσπαθούν ακόμα να τα συγκαλύψουν.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Μίνι Λεξικό τσέπης για δείπνα αυστηρά κοινωνικού χαρακτήρα

[Από το http://patosmetrypav.blogspot.com]

Σήμμερα εννα βρεθεί ο Αναστασιάδης με τον Έρογλου. Επροηγήθηκεν έναν μεγάλον παναΰριν για το αννέν κοινωνικού χαρακτήρα ή όι η συνάντηση, σε ποιο βαθμό, τζιαι για το ποιος εν πιο τατσίζης, ο Αναστασιάδης ή ο Ντάουνερ. Ως εχτές, εξέραμεν ότι τα Ηνωμένα Έθνη ενευριάσαν τόσον πολλά που το καρκασιαλλίκιν τζιαι τα κούτζια του Αναστασιάδη, που είπαν ότι εν θα έσιει μεταφραστήν. Τζιαι καλάν, ο Αναστασιάδης θκιαβάζει φαρσίν τα Εγγλέζικα με οξφορδιανήν προφοράν (ασχέτως αμμέν καταλάβει πάντα ίντα μπου του εγράψαν), ο γιέριμος ο Έρογλου που ξέρει μόνον Τούρτζικα; Έκατσα λοιπόν μ' εναν παρέαν τζιαι ετοιμάσαμεν έναν μίνι λεξικόν τζιέπης για δείπνα αυστηρά κοινωνικού χαρακτήρα.

Τελικά βέβαια εννα έσιει μεταφραστήν, αλλά αφού με ο ένας με ο άλλος θέλουν τα Ηνωμένα Έθνη τζιαι τον Ντάουνερ, η χρησιμότητα του λεξικού θα είναι διαχρονική αφού μπορούν να συναντιούνται αυστηρά κοινωνικά χωρίς κανέναν πας την κκελέν τους στο μέλλον.

Μίνι Λεξικό τσέπης για δείπνα χωρίς μεταφραστή/Tercümansız Ziyafetler için Mini Cep Sözlüğü

1. <u>**Χρήσιμες Λέξεις/Yararlı Kelimeler**</u>

Ψωμί/Ekmek

Αγγούρι/Salatalık

Ντομάτα/Domates

Σαλάτα/Salata

Κρεμμύδι/Soğan

Πιπέρι/Biber

Αλάτι/Tuz

Τυρί/Peynir

Ελιά/Zeytin

Λάδι/Zeytinyağı

Ξύδι/Sirke

Πατάτα/Patates

Κρέας/Et

Χοιρινό/Domuz eti

Αρνί/Kuzu Eti

Χαλλούμι στη σχάρα/İzgara Hellim

Κοτόπουλο/Tavuk

Κεφτές/Köfte

Πουρκούριν/Bulgur

Πουρκούριν με το κρέας/Etli bulgur

Ρύζι-πιλάφι/Pirinç Pilavı

Γιαούρτι/Yoğurt

Παστουρμάς/Pastırma

Μακαρόνια του φούρνου/Fırında Makarna

Μακαρόνια με κεϊμάν/Kıymalı Makarna

Ψάρι/Balık

Καλαμάρι/Kalamar

Χταπόδι/Ahtapot

Τσιπούρα/Çupra

Σαρκός/Sargoz

Λαβράκι/Levrek

Φαγκρί/Fangri

Ποτό (χωρίς αλκοολ)/(Alkolsüz) İçki

Κρασί κόκκινο/Kırmızı şarap

Κρασί άσπρο/Beyaz şarap

Ουίσκι/Viski

Ουίσκι με πάγο/Buzlu viski

Ποτό (αλκοολούχο)/(Alkollü) İçki

Μπύρα/Bira

Τσακρίν/Buz gibi

Τασάκι/Kül tablası-küllük **(ΠΡΟΣΟΧΗ: Η συνήθεια των ελληνοφώνων να αφαιρούν το τελικό «ι» από μια λέξη για την τούρκικη εκδοχή της (ντουμάνι/duman, ντουβάρι/duvar, κτλ.) μπορεί να οδηγήσει σε παρεξηγήσεις. Η λέξη taşak σημαίνει αρχίδι)**

Τσάι/Çay

Ζάχαρη/Şeker

Κυπριακός Καφές/Gıbrıs Gavesi

Τσιγάρο/Sigara

Είϊβα/Şerefe

2. Χρήσιμες Φράσεις/Yararlı ifadeler

Καλώς εβρέθημεν ρε κουμπάρε!/Hoş bulduk be gumbaro!

Ίντα χαπάρκα;/N'aber?

Μα ήρτετε νωρίς, όξα αρκήσαμεν εμείς;/Erken mi geldiniz, yoksa biz geç kaldık?

Εν εκατάλαβα τίποτε!/Hiç bir şey anlamadım!

Ήταν ωραία χωρίς μεταφραστές, να το ξανακάμουμεν!/Çevirmenler olmadan güzeldi, bunu tekrar yapalım!

3. Θέματα προς συζήτηση/Görüşme Konuları

Τούτοι οι ξένοι εν τέλλεια αμπάλατου, ούτε να φάν εν ιξέρουν! Μα θώρε!/Bu yabancılar hayırsız, yemek yemek bile bilmezler! Bak sana!

Πως πάμεν;/Durumların?

Πως παν τα κοπελλούθκια;/Çocuklar nasıl?

Φέτος έβρεξεν καλά, αλλά εν ήταν όπως πέρσι/Bu sene çok yağmur yağdı, ama geçen sene gibi değildi

Φέτος επιάσαν νωρίς οι πυράες έννεν;/Bu sene sıcaklar erken geldi, değil mi?

Την επόμενη φορά θέλετε να πάμε σινεμά; Τζιαμέ εν ιχρειάζεται καν να μιλούμεν/Gelecek defa sinemaya gitmek ister misiniz? Oradakonuşmak gerekli bile d eğil.

Ίντα ομάδα είσαι;/Hangi takım tutuyorsun?

Η γεναίκα μου μαειρεύκει πολλά καλά, η δική σου;/Eşim çok iyi pişiriyor, seninki?

4. Προσοχή: Θέματα προς αποφυγή/Dikkat: Önleyecek konular

Σιοίρον τρώεις, όξα;/Domuz eti yer misin, yoksa?

Εννα πιούμεν καμιάν;/Bir şey içelim mi?

Μα εν πίνεις ποτόν σιόρ;/İçki içmez misin be?

Δώκε σιαιρετίσματα του Χριστόφια/Hristofyas'a selam söyle!

Ο Ιρσέν Κιουτσιούκ ίνταμπου κάμνει;/İrsen Küçük nasıl?

Οι συμπεθέροι καλά;/Dünürler iyi mi?

Άκουσα ότι αππώννεις τον άγγοναν σου, εν αλήθκεια;/Duyduğuma göre angonini şımartıyorsun, doğru mu?

Το 1% και το 99% ;

Μιχαήλ Μπακουνόπουλος

Το Occupy Wall Street είναι γνωστό για το σλόγκαν το 1% και το 99%, ένα σλόγκαν που υποτίθεται ότι αντιπροσωπεύει την ταξική δομή του καπιταλισμού. Είναι άραγε αυτό το σλόγκαν αντιπροσωπευτικό της ταξικής δομηής του υπάρχοντος σύστηματος; Σε αυτό το άρθρο, θα επιχειρηματολογησω βασιζόμενος σε Αναρχικούς στοχαστές όπως ο Μπακούνιν, ο Αλμπερτ και Χανελ, οτι το σλόγκαν δεν είναι

αντιπροσωπεύει επακριβώς την καπιταλιστική ταξική ιεραρχίας. Θα προτείνω την ύπαρξη μιας τρίτης τάξης που αποτελεί κατά μέσο όρο το 20% μιας καπιταλιστικής κοινωνίας, όπως οι δικηγόροι, γιατροί, μηχανολόγοι, διευθυντές κ.ο.κ , με συμφέροντα και νοοτροπίες εκ διαμέτρου αντίθετες με εργάτες και καπιταλιστές. Προτού, όμως, αρχίσω την ανάλυση θα ήθελα να εξηγήσω σύντομα το λόγο πίσω άπο τη συγγραφή αυτού του άρθρου.

Οποιοδήποτε αντικαπιταλιστικό κίνημα ή οργάνωση, που αγωνίζεται για την ανατροπή του καπιταλισμού, πρέπει να έχει μια ξεκάθαρη εικόνα της ταξική δομής του συστήματος, αλλιώς μπορεί να καταλήξουμε σε συστήματα όχι πολύ διαφορετικά από αυτό της Σοβιετικής Ένωσης. Υιοθετώντας κάποιος τη Μαρξιστική ανάλυση ή παίρνοντας επί λέξη το σλόγκαν του Occupy, κάποιος/α δεν μπορεί παρά να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Σοβιετική Ένωση ήταν ένας σοσιαλιστικός παράδεισος, εφόσον δεν υπήρχε ιδιωτική ιδιοκτησία. Αυτό, όμως, φυσικά δεν είναι αλήθεια, επειδή ήταν μια ιεραρχική και ταξική κοινωνία, με τη διαφορά ότι οι επικεφαλείς δεν ήταν καπιταλιστές, αλλά το 20% που έχω ήδη αναφερεί. Κάτι ΄τετοιο θα συμβάλει στην κατανόηση αυτής της τάξη και κυρίως τη διερεύνηση των συμφερόντων και της νοοτροπίας της.

Στη Μαρξιστική ανάλυση υπάρχουν δύο τάξεις, καπιταλιστές και εργάτες, με την πρώτη να είναι ο ιδιοκτήτης των μέσων παραγωγής, ενώ η δεύτερη ενοικιάζει την εργασία της στην πρώτη. Διευθυντές, δικηγόροι ή οτιδήποτε άλλο, θεώρούνται εργάτες, αφού ενοικιάζουν την εργασία τους. Παρολ' αυτά θα ήταν λάθος να τους κατατάξουμε στην εργατική τάξη. Σε τί διαφέρεουν αυτοί από τους κοινούς εργάτες; Καταρχήν έχουν μονοπώλιο σε γνώσεις και δεξιότητες, καθώς και πρόσβαση σε κέντρα λήψεως αποφάσεων. Αυτές οι γνώσεις και δεξιότητες τους δίνουν τη δυνατότητα να διαπραγματεύονται πιο ψήλους μισθούς. Μπορούν ακόμη να καθορίσουν τις δικές τους συνθήκες εργασίες, αλλά και των υπολοίπων, όπως και με τους νόμους που ετοιμάζουν οι δικηγόροι, τις μηχανές που σχεδιάζουν οι μηχανολόγοι, και τα κτίρια που σχεδιάζουν οι αρχιτέκτονες. Η ενδιαφέρουσα και σημαντική ερώτηση για οποιαδήποτε αντικαπιταλιστική οργάνωση, είναι πώς αυτοί οι άνθρωποι θεωρούν τους εαυτούς τους, πώς βλέπουν τους καπιταλιστές και πώς τους εργάτες; Μια απάντηση σε αυτή την ερώτηση, πιθανώς να εξηγήσει τις εξουσιαστικές τάσεις αυτής της τάξης, όπως θα δούμε παρακάτω.

Ας αρχίσουμε με τούς καπιταλίστες, ποιά η γνώμη των μικροαστών επαγγελματικών για τους καπιταλιστές; Ας υποθέσουμε ότι είσαι γιατρός σε ιδιωτικό νοσοκομειό, ποιά

η γνώμη σου για τον πλούσιο ιδιοκτήτη, δεδομένου των γνώσεων και των ικανοτήτων που διαθέτεις; Η εμφανής απάντηση είναι περιφρόνηση, κατακρίβεια θα θεωρείς τους καπιταλιστές ως παράσιτά - κάτι που ισχύει. Άρα θα θεώρουσες ότι εσύ έπρεπα να διοικείςς και να λαμβάνεις αποφάσεις μέσα στο νοσοκομείο. Από εδώ φαίνεται ότι ο γιατρός έχει, επίσης, ενα συμφέρον, να αποζήτα δηλαδή πιο ψήλο μισθό για τη γνώση που πουλάει. Για να είναι σε θέση να το κανεί αυτό φυσικά, πρέπει να κάνει τον εαυτό του όσο πιο απαραίτητο στον καπιταλιστή γίνετε. Πώς το κανει αυτό?

Με το να αυξάνει τη διαπραγματευτική του δύναμη, κάτι που κάνουν οι δικηγόροι όταν ετοιμάζουν νόμους τόσο περίπλοκους που μόνο αυτοί καταλαβαίνουν. Αυτό θα τους κάνει απαραίτητους π.χ. σε ένα καπιταλιστή που θέλει να βρεί κένα στο φορολογικό δίκαιο, κένα που θα του επιτρέψουν να εξασφαλίσει εκατομμύρια σε φόρους (με φοροδιαφυγή ή μειωμένη καταβολή φορολογίας). Άλλο παράδειγμα έχει να κάνει με τους γιατρούς. Οι γιατροί χρησιμοποιούν τους επαγγελματικούς τους συνδέσμους, για να διατηρούν το συνολικό αριθμό των γιατρών σε καποιά πλαίσια, επειδή όσο πιο μειωμένος είναι ο αριθμός των γιατρών, τόσο λιγότερα είναι τα άτομα με κάποιες συγκεκριμένες γνώσεις και ικανότητες, γεγονός που τους καθιστά ικανούς να διαπραγματευτούν πιο ψηλούς μισθούς. Αυτό είναι και ο λόγος για τον οποίο οι εισαγωγικές εξετάσεις για ιατρικές σχόλες είναι ιδιαίτερα απαιτητικές. Οι δικηγόροι χρησιμοποιούν τις ίδιες τακτικές. Για παράδειγμα τον Ιούνιο του 2012, το Solicitors Regulation Authority ένας απο τους επαγγελματικούς συνδέσμους των Βρεττανών δικηγόρων, ανακοίνωσε ότι θα μειώσει το κατώτατο μισθό για εκπαιδευόμενους δικηγόρους. Ο λόγος και πάλι είναι για να μειωθεί, ή να διατηρηθεί ο αριθμός των δικηγόρων, μέσα σε κάποια πλαίσια.

Οι μικροαστοί επαγγελματίες προσπαθούν, επίσης, να διατηρήσουν και να αυξήσουν τη διαπραγματευτική τους δύναμη έναντι των εργατών που διοικούν. Όπως συμβαίνει για παράδειγμα μεταξύ γιατρών και νοσοκόμων, όπου οι ιατρικοί σύνδεσμοι προσπαθούν να παρεμποδίσουν το παραϊατρικό προσωπικό από το να κερδίσει πρόσβαση σε συγκεκριμένες γνώσεις και ικανότητες. Αυτό τώρα μας φέρνει στο ερώτημα του πώς οι μικροαστοί επαγγελματίες θα βλέπουν τους εργάτες, τους οποίους ελέγχουν. Το πιο πιθανόν είναι να θεωρούν τους ευατούς τους πιο έξυπνους από τους εργάτες. Συγκεκριμένα, θα θεωρούν ότι είναι πιο προνομιούχοι από αυτούς χάρη στην εξυπνάδα που διαθέτουν και όχι χάρη στη διαπραγματευτική τους δύναμη.

Το λογικό επακόλουθο είναι να θεωρούν ότι οι εργάτες, ακριβώς επειδή δεν έχουν αρκετά ψηλή νοημοσύνη, πρέπει να ελέγχονται από αυτούς για το δικό τους όφελος.

Ταυτόχρονα, η ιδέα του εργατικού ελέγχου πάνω στην οικονομία, όπως τον οραματιζόταν ο Μάρξ και ο Μπακούνιν, θα ήταν μια αστεία και κωμική ιδέα για αυτούς τους ανθρώπους. Οι μικροαστοί επαγγελματίες τότε, λόγω της θέσης που κατέχουν στην ταξική ιεραρχία του καπιταλισμού, και όχι σε κάποιου είδους σαδισμού η ψυχοπάθειας εκ μέρους τους, τείνουν να διακατέχονται από μια νοοτροπία ελιτισμού, αλαζονείας και αντιδημοκρατισμού. Και πάλι, το πρόβλημα έχει να κάνει με την ταξική ιεραρχία του καπιταλισμού, και τις αρρωστημένες συνειδήσεις που παράγει στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα. Είναι αυτό το σύστημα το οποίο, εν τέλει, πρέπει να ξεφορτωθούμε.